Ususret velikome jubileju

„Dar koji reformatori daju današnjim kršćanima“

Crkva, nepresušno vrelo života

Obiteljski list

STUDENI 2017. / BROJ 13. / GODINA V / ISSN:1848-588X

500 godina reformacije

Prvih deset čitatelja dobiva besplatan primjerak!

Obiteljski list, (Kristova Crkva, Varaždin), **Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin**
ili broj telefona **042/311-202.**

Riječ urednika

500 godina reformacije

Ove se godine diljem svijeta te u mnogim mjestima u Hrvatskoj obilježava 500 godina od početka reformacije. Reformacija nije samo važna za crkve reformacijske baštine, već i za duhovnost, kulturu, povijest i ekonomiju Europe i svijeta uopće.

U svom ushitu reformatori šire svoje ideje koristeći tiskarski stroj koji je izumljen samo nekoliko godina prije početka reformacije. Tiskaju se brojne knjige, a najvažnija među njima je Biblija na narodnim jezicima. Biblija tako biva srž reformacije! Također, reformatori počinju opismenjivati nepismeno stanovništvo tadašnje Europe pa tiskaju početnice i abecedarije. Konačno je i običan puk mogao čitati i živjeti Božju riječ. Tako ljudi postaju svjesni svoje vrijednosti jer su u Bibliji mogli pročitati da Bog ljubi čovjeka i milostivo oprašta grijehe – ako se pokaju. Sloboda misli i duha poprima jednu sasvim novu dimenziju! Pismen čovjek utječe na vlastitu ekonomiju, na društvo pa tako i na vlast. U reformaciji se naziru prvi počeci demokracije kakvu danas poznajemo diljem svijeta.

Ne manje važno je da su i hrvatski reformatori imali veliki doprinos i utjecaj na hrvatsko društvo. Pa ipak, o reformaciji se kod nas jako malo govori. Na primjer, u našim gimnazijama pouka o reformaciji svedena je na svega pola stranice udžbenika – par sličica, nekoliko rečenica o Lutheru te informacija da reformacija nije ostavila prevelik trag u našim kraljevima. Čak i Hrvatska enciklopedija samo ovlaš spominje reformaciju u Hrvatskoj.

Ono što je možda najvažnije za kulturu i povijest hrvatskoga naroda jest to da smo već 1562. godine imali i tiskali Novi zavjet na hrvatskome jeziku – među prvim narodima u tadašnjoj Europi. Negdje u isto vrijeme i Slovenci dobivaju Novi zavjet pod vodstvom Primoža Trubara. Kad se prevodi jedno tako veliko književno djelo, nedvojbeno je da dođe do standardizacije ondašnjeg slovenskog jezika. Zbog toga Trubar postaje ocem slovenskog jezika te se danas u Sloveniji Dan reformacije slavi kao neradni dan. Zanimljivo je da mi znamo više o Primožu Trubaru nego o našim prevoditeljima.

Stipan Konzul i Antun Dalmatin preveli su Novi zavjet na hrvatski jezik. Radili su zajedno s Primožem Trubarom u Biblijskom zavodu u Urahu. Hrvatskom izdanju uvelike je pomagao varaždinski ban Ivan Ungnad. Nadalje, veliki reformator, Matija Vlačić Ilirik, smatra se jednim od najvećih reformatora u Europi, nastavlja Lutherovo djelo. On je zaslužan za to da reformacija nije zatrta. Vlačić je bio jedan od najplodnijih reformatorskih pisaca onoga vremena. Veliki opus njegovih djela čuva se u Nacionalnoj i sveučilišnoj biblioteci u Zagrebu te je još uvijek uvelike neistražen. Danas mnogi svjetski teolozi proučavaju djelo Matije Vlačića Ilirika. Zašto se u Hrvatskoj o tome ne govori? Zašto naša djeca ne uče o tome u školi? Zašto se takovo blago ne istražuje i ne cijeni?

Kako biste i vi mogli doznati nešto više o reformaciji, u ovom izdanju Obiteljskog lista nudimo nekoliko knjiga te tematike.

U Kristu, Mladen Dominić

Sadržaj

4 REFORMACIJA - osnovni pojmovi
6 Ususret velikome jubileju
9 DAN REFORMACIJE: Crkva, nepresušno vrelo života
11 Kristova Crkva Varaždin
14 Kristova Crkva Kušlanova
16 Hrvatska za Krista
18 Biblijski institut
19 „Dar koji reformatori daju današnjim kršćanima"
20 Misijski put u Ameriku
20 48. Ljetni obiteljski kamp na Ugljanu
21 Kamp „Neustrašivi"
22 Misijski centar Kristove Crkve - Vukovar
24 Dolina blagoslova - Vukovar
25 Kršćanski radio
26 BOG je pozvao čovjeka da svojim radom služi
28 Promjenom do vječnoga života s Bogom
29 Crkva Isua Krista
31 Kristova Crkva Zaprešić
32 Kristova Crkva Karaburma - Beograd
34 Biblija na lancu
34 Dan policije
35 Priča za djecu

Imate neko svjedočanstvo o Božjem djelovanju u svom životu? Pišete kršćansku poeziju ili prozu? Slobodno nam se javite.
Uredništvo ima pravo skratiti, doraditi i urediti tekst.

Impressum

Nakladnik: **Vijeće Kristovih crkava, Kušlanova 21, 10000 Zagreb**
Glavni urednik: **Mladen Dominić**
Izvršna urednica: **Mateja Stolnik**
Grafička urednica: **Mirjana Kapitan**
Lektura:**Nataša Sulić**
Korektura: **Hana Dominić**
Stilska obrada: **Vladimir Pšenko**
Fotografije: **Arhiva OL**
Tekstovi: **Arhiva OL**
Adresa uredništva: **Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin**
E-mail adresa: **obiteljskilist@gmail.com**
Tisak: **Letis tiskara**
ISSN: **1848-588X**
Obiteljski list **besplatan** je tromjesečnik

Ovo izdanje Obiteljskog lista podržale su sljedeće Kristove Crkve: KC Amruševa; KCB Gajeva; KC Kušlanova; KC Varaždin; KC Zaprešić; BC Mursko Središće; Hristova Crkva Karaburma - Beograd; Hrvatska za Krista; Dolina blagoslova; Misijski centar Kristove Crkve; Kristova Crkva Rijeka; Kristova međunarodna Crkva

REFORMACIJA - osnovni pojmovi

Ovaj broj Obiteljskog lista posvetili smo reformaciji. Ukratko ćemo obrazložiti neke od uzroka tog povijesnog događaja te pojmove koji se koriste kada govorimo o reformaciji.

Reformacija Rimokatoličke Crkve

Iako se početak reformacije smatra 31. listopada 1517. godine, kada je rimokatolički redovnik Martin Luther iznio 95 prigovora na vrata wittenberške crkve, reformatorske ideje bile su prisutne diljem Europe i ranije. Tako je Jan Hus bio spaljen na lomači (1415. godine) jer je javno osuđivao zlouporabe i malverzacije ondašnje Rimokatoličke Crkve, zalagao se za skromniji život klera i bio protiv njihova razuzdanog načina života. Smatrao je da se Biblija mora prevesti na narodni jezik i da treba biti jedini autoritet za vjeru i život čovjeka. Jan Hus je samo htio reformirati Crkvu, tj. vratiti je na izvor Božje riječi.

U Lutherovo vrijeme nemoral, korupcija, nepotizam u crkvenim službama te prodavanje oprosta grijeha dosegli su svoj vrhunac. I Luther je htio, kao i Jan Hus, samo obnoviti postojeću Rimokatoličku Crkvu. Htio je da se iz života Crkve makne sve ono što je strano Božjoj riječi. Pozvao je Vatikan na razgovor, no sve do Tridentskog sabora nije bilo adekvatnog odgovora. U međuvremenu, Luther je preveo Bibliju na njemački jezik te je sve više rimokatoličkih svećenika pristajalo uz njega, a imao je i političku podršku u Njemačkoj. Diljem Europe počele su se snažno širiti nove ideje koje su vodile reformaciju u nekoliko pravaca te prisilile i samu Rimokatoličku Crkvu na obnovu.

Luteranska ili Evangelička Crkva

Lutherovi pristaše vrlo brzo su nazvani luteranima. U drugoj polovici 16. stoljeća dvije trećine Njemačke prakticiralo je Lutherov protestantizam koji također zahvaća Poljsku, Češku, Slovačku, Austriju i Hrvatsku, a skandinavske zemlje u potpunosti prihvaćaju luteransku tradiciju reformacije i uspostavljaju nacionalne luteranske crkve (Jambrek). Danas tu Crkvu poznajemo pod nazivom Evangelička Crkva. U Hrvatskoj postoji nekoliko crkvenih općina. U Zagrebu imaju teološki fakultet koji nosi ime velikog hrvatskog reformatora, Matije Vlačića Ilirika.

Kalvinska ili Reformirana Crkva

Kalvinska tradicija reformacije započinje pod vodstvom rimokatoličkog svećenika Urlicha Zwinglija (1484.-1531.) u Zurichu (Švicarka) gdje je propovijedao Novi zavjet i širio reformatorske ideje. Jednako kao i u Njemačkoj, dolazi do rata između rimokatolika i protestanata gdje Zwingli pogiba. Na njegovim temeljima reformaciju nastavlja Jean Calvin (1509.-1564.) koji u Ženevi, na poziv gradskih vlasti, izdaje gradski zakonik koji se temelji na biblijskim principima. Osnovao je svoju teološku školu (1559.) koja je preteča suvremenog ženevskog sveučilišta. Calvin je bio jedan od najplodnijih teologa onoga vremena, jako puno doprinosi širenju reformacije na Francusku, Englesku, Nizozemsku, Mađarsku pa sve do hrvatskih zemalja. Zbog Calvinova utjecaja, ta tradicija reformacije bila je poznata pod nazivom „Kalvinska tradicija", a danas tu Crkvu nazivamo Reformirana Crkva. U Hrvatskoj danas djeluje nekoliko crkvenih općina, a možda je najznačajnija crkva u Tordincima koja slovi za najstariju hrvatsku crkvenu općinu, osnovanu sredinom 16. stoljeća, s kontinuiranim radom sve do danas.

Anglikanska Crkva

Anglikanska tradicija nastaje političkom odlukom kralja Henrika VIII. jer mu ondašnji papa nije htio odobriti razvod braka te niječe Papin autoritet nad Engleskom (1534.). Tim činom Engleska biva otvorena za reformatorske ideje iz Njemačke i Švicarske. Anglikanska tradicija širi se čitavim svijetom u vrijeme velikog širenja Britanskoga Carstva. Anglikansku Crkvu kao takovu ne nalazimo danas kod nas.

Anabaptisti ili lijevo krilo reformacije

Ova tradicija smatra da luterani i kalvinisti nisu išli do kraja u reformaciji. Smatraju da nije dovoljno reformirati Crkvu, već da je treba potpuno preustrojiti po uzoru na apostolsku Crkvu iz Djela apostolskih. Protive se krštenju male djece jer u Bibliji čitaju da su krštenici prethodno trebali uzvjerovati u Kristovu žrtvu, moraju biti svjesni vlastite grešnosti i pokajati se, a onda prihvatiti krštenje. Mala djeca to nisu mogla. Također su bili protiv državnih crkava i smatraju da Crkva mora biti odvojena od države. Zbog toga su anabaptisti (ponovno kršteni) bili proganjani od rimokatolika, luterana i kalvina pa su konačno svoje utočište našli u Americi. Ustav današnje Amerike napravljen je upravo na anabaptističkim temeljima — sloboda vjeroispovijesti (nema progonstva) i odvojenost države od Crkve.

Crkve reformacijske baštine

Danas u svijetu djeluju brojne crkve koje nazivamo crkvama reformacijske baštine. To nisu protestantske crkve iako su od protestanata uzeli neke vrijednosti kao što su važnost Pisma te spasenje po milosti i vjeri. Od radikalne tradicije uzimaju vjerovanje koje nalaze u Bibliji, a to je da osoba mora najprije vjerovati kako bi bila krštena te da Crkva i država moraju biti odvojene. Crkve reformacijske baštine nalazimo u svim gradovima u Hrvatskoj i brojnim selima. Poznate su pod imenima Baptistička Crkva, Evanđeoska Pentekostna Crkva, Božja Crkva, Kristove Crkve te u novije vrijeme takozvane slobodne crkve.

Crkve reformacijske baštine i danas jako puno doprinose našem društvu. Posebno se bile angažirane tijekom Domovinskog rata. Velik doprinos daju u izdavaštvu pa je tako 2004. godine tiskana prva Biblija na Brailleovu pismu za slijepe. Tu je i nekoliko novih prijevoda Biblije i Novoga zavjeta, a izdale su nekoliko aplikacija za pametne telefone. Vrlo su aktivne u društvenom radu i brizi za siromašne. Možemo reći da su crkve reformacijske baštine svakodnevno aktivni čimbenici našega društva.

Mladen Dominić

OBITELJSKI LIST

Ususret VELIKOME jubileju

Hrvatski reformatori činili su sve kako bi Bibliju preveli na narodni, hrvatski jezik pa je tako prvo tiskano izdanje Novoga zavjeta na hrvatskome jeziku iz 1563. godine plod upravo protestantske reformacije, odnosno Biblijskoga zavoda u Urachu.

Prof. dr. sc. IVAN MARKEŠIĆ

Rođen je 22. veljače 1954. u Proslapu, općina Prozor-Rama (BiH). Srednju školu – Franjevačku klasičnu gimnaziju – završio u Visokom (1972.), Studij sociologije na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu (1978.) te Studij njemačkog jezika na Filozofskome fakultetu u Sarajevu (1984.). Na Filozofskome fakultetu u Zagrebu magistrirao (1988.) te potom doktorirao temom „Religija u teoriji sustava Niklasa Luhmanna" (1997.).

Do 1993. radio u Prozoru kao prevodilac u UNIS-u i Sarajevu kao znanstveni novak u Institutu za društvena istraživanja. Od 1993. do 2005. radio u Leksikografskom zavodu „M. Krleža" kao urednik u redakciji Osmojezičnoga rječnika. Od 2005. do danas zaposlen kao znanstveni savjetnik u Institutu društvenih znanosti „Ivo Pilar" u Zagrebu. Bio je zamjenik glavnog urednika i izvršni urednik I. sv. (A-Đ) Hrvatske enciklopedije Bosne i Hercegovine (2009.). Na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu predaje sociologijske kolegije. Jedan semestar predavao „Sociologiju religije" na Evanđeoskome teološkom fakultetu u Osijeku (2005.-2006.), kao i na Adventističkome teološkom visokom učilištu u Maruševcu (2015.-2016.).

VLASTITE KNJIGE: „Hrvatska i Bosna i Hercegovina na 'Križu života'" (2012.); „Religija u političkim strankama – na primjeru Bosne i Hercegovine" (2010.); „Leksikon članova" Udruge đaka Franjevačke klasične gimnazije Visoko (2008.); „Kako smo sačuvali Bosnu i Hercegovinu". U povodu desete obljetnice Hrvatskoga narodnog vijeća BiH (2004.); „Luhmann o religiji" (2001.); Njemačko-hrvatski/hrvatsko-njemački rječnik (suautor) (1998.).

S njemačkog na hrvatski preveo sljedeće knjige: Hubert Knoblauch, „Sociologija religije" (2004.); „Nautički vodič Jadrana. Hrvatska obala" (2000.); Waldemar Besson/Gotthard Jasper, „Temeljni pojmovi moderne demokracije" (1998.); Christoph Dohmen, „Božić i Stari zavjet" (1998.); Ernst Benz, „Duh i život Istočne crkve" (Sarajevo, 1992.; Zagreb, 2003.).

Širi popis objavljenih radova vidjeti na: http://bib.irb.hr/lista-radova?autor=198965.

Iako smo svakodnevno suočeni s inflacijom pojmova kao što su jubileji, obljetnice, godišnjice, dani ovoga ili onoga, sjećanje na ovoga ili ono itd., ipak proslava 500-te godišnjice reformacije (31. listopada 1517.) predstavlja više od jubilarne proslave. Razloga ima jako puno. I ovdje ću navesti samo neke.

Što smo dobili reformacijom?

Kao prvo, neprijeporno je da je reformacija jedan od „najznačajnijih događaja u teološkoj, kulturnoj i političkoj povijesti Europe". Ona je promijenila kako religijsku, kulturnu, političku tako i gospodarstvenu sliku Europe i nejednakim intenzitetom očitovala se sve do 1630-ih (S. Jambrek). I njezine učinke zapažamo i danas.

Drugo, reformacija nije važna samo za kršćane protestantske baštine, nego i za cijeli moderni svijet, za njegov napredak. Baštineći ideje renesanse i humanizma, kao i poticaje drugih reformatora prije tog vremena, posebno Jana Husa, reformacija će, zajedno s prosvjetiteljstvom i kritikom religije, omogućiti da kršćanstvo kao religija nađe svoje mjesto u moderni, da bude ukorak s modernim svijetom koji se sve više globalizira i da se može suočiti sa znanstvenim istinama.

Treće, promatrajući iz današnje perspektive vrijeme i okolnosti u kojima je nastajala reformacija, sa sigurnošću se može reći da je zahvaljujući upravo njoj na europskome području zapuhao 'svježi dašak slobode' i da bi bez nje stoga teško bilo govoriti o slobodi savjesti i slobodi vjerovanja, o odgovornosti pojedinca, o dostojanstvu ljudske osobe, o temeljnim ljudskim pravima, o radnoj etici, o moralnosti kapitalizma, o kulturnoj povijesti.

Četvrto, prijevodom Biblije na jezike naroda, što su činili reformatori u zemljama iz kojih su potjecali, i pojavom knjigotiska, bit će omogućeno ne samo da svaki pojedinac može čitati Bibliju 'na svome jeziku' individualno i bez 'stručnog (teološkog)' nadzora tumačiti njezin sadržaj, nego će doći do standardizacije nacionalnih jezika te do pojave domaće nacionalne književnosti i umjetnosti.

Peto, kada je riječ o hrvatskim zemljama, reformna gibanja zahvatit će hrvatske zemlje u 1520-ima i snažno utjecati „na hrvatsku političku elitu, rimokatoličko svećenstvo, intelektualce i običan puk i postati sredstvo za postignuće različitih političkih, kulturnih i gospodarstvenih ciljeva, djelomice sredstvo za duhovnu obnovu postojećih rimokatoličkih župa te djelomice temelj za uspostavljanje novih protestantskih crkvenih općina u Mletačkoj Republici, Kranjskoj, Štajerskoj i Ugarskom Kraljevstvu".

Šesto, „hrvatski reformatori, kako oni koji su djelovali na istarsko-kranjsko-hrvatskome i međimursko-prekomursko-ugarskome, tako i oni koji su djelovali na baranjsko-slavonskome području objavili su više od četiristo djela „na hrvatskome (glagoljici, latinici i ćirilici), latinskome, njemačkome, mađarskome, engleskome, slovenskome i talijanskome jeziku te se aktivno uključili u europsku reformaciju" (S. Jambrek). Osim toga, postoji i neutvrđeni broj reformnih djela hrvatskih humanista protestantske provenijencije, primjerice, Matije Vlačića (više od 250 autorskih i uredničkih djela), Andrije Dudića, Markantuna de Dominisa, Matije Grbića i Pavla Skalića.

Sedmo, u hrvatskoj javnosti veoma se malo govori o reformaciji, hrvatski građani jako malo znaju o njoj i njezinim pobornicima, o njezinim odjecima u Europi, a posebno u hrvatskim zemljama toga vremena, o velikome doprinosu reformacije očuvanju i izgradnji hrvatskoga identiteta, ponajprije u pitanjima hrvatskoga jezika (D. Kovačević). Naime, hrvatski reformatori činili su sve kako bi Bibliju preveli na narodni, hrvatski jezik pa je tako prvo tiskano izdanje Novoga zavjeta na hrvatskome jeziku iz 1563. godine plod upravo protestantske reformacije, odnosno Biblijskoga zavoda u Urachu. U stvaranju toga prijevoda sudjelovali su Ivan Ungnad, Stipan Konzul Istranin i Antun Dalmatin.

Osmo, kao što se u povijesti često događalo, (na) dolazak novih religija ili masovnih vjerskih pokreta

za domicilnu religiju predstavljao je uvijek posebnu opasnost protiv koje se trebalo boriti i koju je trebalo spriječiti, uništiti. Tako je bilo i s pojavom protestantizma u katoličkome okruženju. A kako su religije u svome ovosvjetskom očitovanju veoma često ideologije koje uime svojih vjernika traže prostor, područje s kojeg žele u potpunosti i zauvijek potisnuti one drukčije vjerujuće, ne čudi stoga da će s reformacijom doći do vjerskih ratova, progona, protjerivanja, promjene državnih granica, ali i političkih struktura. Od mnoštva tih promjena najbolnija za kršćanstvo bila je ona koja je dovela do njegova cijepanja.

Što nam ostaje danas?

Mnogi u Katoličkoj crkvi, posebno među kardinalima, biskupima, svećenicima i teolozima, ali i među 'običnim vjernicima' mišljenja su da mi danas, unatoč gore navedenim činjenicama, nemamo zapravo što slaviti. Prema njihovu mišljenju, 31. listopada trebao bi biti dan žalosti jer su s reformacijom došli ratovi, progoni, istrebljivanja, ubijanja, novi crkveni raskol. Zapravo, taj događaj kršćanskoj Europi nije donio ništa dobroga. Ne čudi stoga da se dugo vremena protestante smatralo hereticima, otpadnicima od prave katoličke vjere, bogohulnicima i onima koji su skrivili crkveni raskol u XVI. st.

Ipak, unatoč tim mnogobrojnim glasnim iskazima, ima u Katoličkoj Crkvi i pojedinaca koji, kao npr. papa Franjo, smatraju da je Dan reformacije 31. listopada - kairos (pravo, Božje vrijeme), dan koji može doprinijeti međusobnome približavanju razjedinjenih kršćana. Svjestan da nije moguće riješiti sve razlike u pitanjima vjere i etike koje postoje između katolika i protestanata, one (razlike), smatra on, trebaju ostati izazovi na putu k vidljivome jedinstvu prema kojemu teže i protestanti i katolici. Papa je pun hvale za najnovije ekumenske protestantsko-katoličke susrete, što je do izražaja došlo posebno prigodom razgovora s najvišim predstavnicima Evangeličke crkve početkom veljače 2017. u Rimu. Tom prigodom rekao je da nam ova godina sjećanja na reformaciju daje mogućnost da u ekumeni učinimo korak naprijed, a ne da bijesni i ljutiti gledamo u prošlost pa bi se slijedom toga i protestanti i katolici trebali još više (po)truditi kako bi prevladali postojeće nesporazume. Govoreći tom prigodom o Lutheru, rekao je da ondašnji reformatori svojim zahtjevima, svojim württemberškim tezama, nisu željeli ništa loše Katoličkoj Crkvi. Željeli su samo i isključivo njezinu temeljitu obnovu. Međutim, nakon 31. listopada 1517., stvari su krenule u neželjenome smjeru, što je dovelo do odcjepljenja evangelika od katolika, tako da su, kaže on, ranija „braća u vjeri" postali „protivnici i suparnici".

Bit će stoga ove godine, u odnosu na proslave jubileja reformacije u ranijim stoljećima, prvi put da u proslavi ovoga jubileja ima više ekumenskih naglasaka negoli međusobnih sporenja. U tom smislu važne su i Papine poruke upućene sa skupa „Luther: 500 godina poslije", održanog početkom travnja 2017. u Vatikanu u organizaciji Papinskog odbora povijesnih znanosti: „Danas smo, kao kršćani, svi mi pozvani ostaviti iza sebe sve predrasude prema vjeri koju drugi ispovijedaju s drukčijim naglascima ili jezikom, oprostiti jedni drugima zbog grijeha koje su počinili naši preci i zajedno od Boga zatražiti dar pomirenja i jedinstva".

A to već dugi niz godina dokazuju kako protestantske crkve tako i crkve reformacijske baštine u Republici Hrvatskoj. One su, posebno u novije vrijeme, u modernoj Hrvatskoj, dale nemjerljiv doprinos religijskoj i kulturnoj raznolikosti, ekumenskom i međureligijskom dijalogu, stvaranju mira, razvoju i obrani demokratskih vrijednosti te medijskim slobodama. Te će zajednice svojim djelovanjem, a tome svjedočimo svakodnevno, postati veoma važni akteri društvenih i religijskih promjena u našemu društvu.

Između ostaloga, svojim djelovanjem u bitnome će doprinositi radu Udruge za vjersku slobodu u RH koja nastoji „širiti načela vjerske slobode, djelovati edukativno, braniti i čuvati ljudska prava i slobode svih osoba, neovisno o vjerskom uvjerenju ili izostanku istog... poticati slobodu izbora uvjerenja, slobodu savjesti i vjeroispovijesti, što uključuje i djelovanje u skladu s vjerskim uvjerenjima, a pritom poštujući ista prava drugih osoba i vjerskih zajednica ... podupirati pravo vjerskih zajednica da djeluju slobodno i osnivaju humanitarne i odgojno-obrazovne ustanove, kao i da organiziraju predavanja i kongrese".

Stoga, učinimo svi mi – i katolici i protestanti - da iz prošlosti ne tumačimo našu svakodnevnu zbilju nego da ta prošlost kao izvorište raskola bude polog stvaranja jednoga novog, slobodnijeg i demokratskijeg društva negoli su to današnja europska društva.

Prof. dr sc. Ivan Markešić (sociolog religije, po vjeroispovijesti rimokatolik)

DAN REFORMACIJE: Crkva, nepresušno vrelo života

Naš nutarnji čovjek obnavlja se iz dana u dan. Zato i jesmo Crkva reformacije, obnove i ispravljanja. Prihvatimo ispravljanje kao nešto što nas iz dana u dan približava Bogu.

Uskoro ćemo obilježiti Dan reformacije. Koje je značenje događaja koji se dogodio prije 500 godina? U nekim je zemljama to državni blagdan poput Njemačke i Slovenije. Taj dan ima svoje značenje u životu Crkve i našim osobnim životima. Prije 500 godina dogodilo se nešto što je stubokom promijenilo svijet. Nije to bila mala stvar, nešto što se dogodilo jednom u Njemačkoj i zapisano u povijesti.

U tom kontekstu htio bih da razmišljamo o Crkvi. Što je to Crkva? Na taj ćemo način razumjeti što se to dogodilo prije 5 stoljeća. Htio bih da razumijemo jednu stvar. Reformacija nije neka novost izmišljena prije 5 stoljeća, već je ona dio Crkve od početka. Reformacija, obnova ili ispravljanje postoji od kada postoji i Crkva. Dakle, obnova nije jednokratan čin. Nije Martin Luther smislio i napravio nešto novo. On je samo činio ono što Crkva u svakom vremenu treba i mora činiti. Kada se Crkva prestane iznutra obnavljati prema uzoru koji je Bog postavio, onda ta Crkva prestaje biti život i Bogu nije ugodna. Dakle, pokret reformacije nije nastao u Srednjem vijeku, premda gotovo svi tako govore, već je nastao onoga dana u Jeruzalemu kada je nastala Crkva. Silaskom Duha Svetoga započeo je život Crkve, a time je započela i reformacija tj. obnavljanje.

Ako zavirimo u svojevrsnu kroniku Crkve, a to su Djela apostolska, vidimo već na drugoj ili trećoj stranici Djela da je Crkva morala nešto ispravljati i poboljšavati. Posljednja biblijska knjiga Otkrivenje potvrđuje činjenicu da Bog obnavlja svoju Crkvu. Pogledajmo u Poslanicu Efežanima (5:26) gdje Bog kaže za svoju Crkvu – *čisteći je u kupelji vode uz pratnju riječi*. Bog čisti svoju Crkvu od trenutka kada je nastala i tako će biti do trenutka kada On kaže da je Crkva spremna za susret s Njim.

Kada govorimo o reformaciji, možemo reći da ta riječ nosi i značenje ispravljanja, a to je samo jedan od termina koji se mogu pripisati protestantizmu. Pa ipak, mi nismo protestanti — barem ja sebe ne doživljavam tako. Mi nismo od onih, kao u Lutherovo vrijeme, koji su stalno govorili što to kod onih drugih ne valja. Naime, Luther je morao protestirati jer je htio obnoviti, reformirati svoju Rimokatoličku Crkvu, koja je bila ogrezla duboko u grijeh i nemoral. Naprotiv, mi smo od onih koji govore kako valja živjeti po Božjoj riječi, mi smo od onih koji govore da se trebamo vrati na izvore (Božju riječ) te da spasenje možemo naći jedino u Kristu Isusu. S druge, pak, strane, mi pripadamo crkvama reformacijske baštine, crkvama koje su baštinile neke od temeljnih načela protestantizma — samo vjera, samo pismo i samo milost.

Tko je bio taj Martin Luther?

Bio je rođen u pobožnoj obitelji. U 17. se godini upisao na sveučilište i već je za 2 godine dobio svoju prvu diplomu. Odmah je nakon toga upisao magisterij na prestižnom Erfurtskom sveučilištu. Sve nam to govori da je bila riječ o nadarenom i obećavajućem mladiću.

Martin je prošao kroz čudno iskustvo. Jednoga se dana našao u nekoj oluji i zazvao je sv. Anu da mu pomogne. Sve je dobro završilo i to je bila prekretnica za njegov ulazak u Sugustinsko sjemenište u Erfurtu. Godine 1507. zaređen je za svećenika.

Bio je potpuno zaokupljen Božjom riječju i njenom snagom. Začuđujućom je brzinom preveo latinsku Bibliju na njemački jezik i po njegovu se izvrsnu prijevodu stvarala gramatika njemačkoga jezika. Jednoga je dana pobožno klečao pred oltarom i gledao u jednu sliku koja je prikazivala lađu na uzburkanome moru. U lađi je bio Isus s apostolima, Papa, kardinali i ostali svećenici. Čvrsto su se držali jarbola koji je simbol križa. U uzburkanome moru bilo je mnoštvo ljudi koji su se utapali. Iz lađe su im dobacivali konopce. Luther je gledao u tu sliku i bio zaprepašten. Shvatio je da ni jedan od običnih ljudi nije bio u lađi, a ni jedan od onih posebnih nije bio u moru. Čak je i bacanje konopa bilo uzaludno. Shvatio je da to nije Božja volja. Bog to nije htio za čovječanstvo. Bog nije poslao svoga Sina Isusa Krista da neki budu na sigurnome i drže se križa, a da drugi budu stalno u uzburkanome moru i da im oni prvi ne mogu pomoći ili ne žele jer bi im možda smetali u lađi.

Martin Luther je počeo ozbiljno proučavati Božju riječ. Bilo je takvih koji su to i prije njega činili. Ako želimo obnoviti Božju građevinu, onda je najbolje posegnuti u izvor i pogledati kako je sagrađena. O tome nam govori Božja riječ. Mi dobro znamo da je Biblija često bila skrivana od ljudi, i to u jeziku koji ljudi nisu razumjeli. Malo je bilo onih koji su razumjeli latinski jezik. Biblija, Božja riječ, nije sveta knjiga sama po sebi, već je ona knjiga koja posvećuje i rasvjetljuje čovjeka. To je bila i Isusova zadaća. Ivan Evanđelist kaže: *Svjetlo istinito dođe na ovaj svijet ali svijet ga ne upozna*. Bog je htio da budemo prosvijetljeni, očišćeni i obnovljeni. Zato i obnova započinje od jednog čovjeka. Biblija nas uči da je obnova Crkve obnova pojedinca. Obnovljena Crkva skup je obnovljenih pojedinaca. U 2. Kor 4:16 Pavao kaže: *Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja*. Zato, nemojmo nikada prihvatiti svoje vjerničko stanje kao konstantu, kao da se ništa više ne može dogoditi. Dokle god živimo, trebamo biti spremni obnavljati se, i to na sliku koja nam je ostavljena kao savršena slika, a to je Isus Krist. Ako niste zadovoljni svojom slikom u usporedbi s Isusovom, nemojte biti razočarani. Dokle god ste tu, među živima, Bog vam daje priliku za obnavljanje. Obnovom koju u vama čini Duh Sveti obnavlja se i čitava Crkva. Crkva nije institucija. Ona je živo, funkcionalno tijelo, a mi smo samo njen dio. No, da bi ona mogla biti živa, i taj dio mora biti živ i funkcionalan. Naš nutarnji čovjek obnavlja se iz dana u dan. Zato i jesmo Crkva reformacije, obnove i ispravljanja. Prihvatimo ispravljanje kao nešto što nas iz dana u dan približava Bogu. Time ćemo i mi sami sa sobom biti zadovoljniji.

Prop. Mladen Jovanović

Kristova Crkva Varaždin

Dječji kamp „Božji ratnici“

I ovoga lipnja, odmah nakon završetka školske godine, održali smo ljetni dječji kamp u Brezju i Varaždinu. Kamp je trajao četiri dana, a djeca su svakodnevno usvajala mnoga znanja i vještine. Uz engleski jezik, djeca su imala prilike učiti biblijske pričice prilagođene njihovom uzrastu uz mnoštvo ilustracija, praktičnih primjera i rukotvorina. Biblijske lekcije pripremila je Emily Swim koja vodi dječju službu u svojoj Crkvi. U program je bilo uključeno mnogo pjesmica na engleskome jeziku koje je vodila grupa mladih volontera iz Amerike zajedno s Matejom Stolnik i Rahelom Dominić. Na kampu su djeca imala i vrijeme za razonodu uz razne igre. Tema kampa bila je „Božji ratnici” koji se spominju u Poslanici Efežanima.

U Brezju smo posljednji dan održali malu priredbu i zakusku za djecu i roditelje. U Varaždinu smo isto tako imali dječju priredbu i večeru koju je pripremio Jordan Swim. Na večeru se odazvalo mnogo prijatelja, roditelja i dječice pa smo svi zajedno uživali u predivnom zajedništvu te ukusnoj hrani i kolačima.

Ljetna škola engleskog

Početkom srpnja, kada je već sunce dobrano zasjalo nad Lijepom našom, većina je razmišljala o godišnjem odmoru. Tako smo mi kao zajednica odlučili našim

prijateljima pružiti priliku godišnjeg odmora uz učenje engleskoga jezika u Crikvenici. Tamo smo u jutarnjem tihom vremenu s Bogom čitali Psalme, a kasnije smo svi zajedno pjevali poznate kršćanske pjesme. Nakon toga uslijedio je intenzivan tečaj engleskog jezika sve do ručka.

Tečaj su vodila četvorica mladih studenata iz Amerike uz prijevod Mateje Stolnik. U ostalom dijelu dana imali smo prilike za odmor, zajedničko druženje, kupanje, sunčanje i šetnju gradom. Svaku večer pjevali smo nadahnute kršćanske pjesme na engleskome jeziku, a nakon toga imali smo kratku duhovnu poruku koju je s veseljem podijelio naš propovjednik Mladen Dominić. Posebno je bilo dirljivo kada su mladi Amerikanci dijelili s prisutnima svoja životna iskustva u hodu s Bogom. Posljednji smo dan začinili inspirativnim kratkim filmom koji je imao snažnu poruku. Nakon toga su sudionici kampa podijelili svoje dojmove. Svi od reda bili su izuzetno blagoslovljeni ovim posebnim iskustvom. Radujemo se novom kampu sljedeće godine!

Ovo smo ljeto bili blagoslovljeni s dvije studentice koje su došle kako bi služile našoj zajednici, djeci i mladima. U nastavku pročitajte dojmove koje su stekle prilikom njihova boravka u našoj zajednici.

Sarah Sells

„Provela sam predivna dva mjeseca u Varaždinu. Braća i sestre iz Kristove Crkve Varaždin bili su naši domaćini. Posebno mi je ostalo u sjećanju kada smo Carly i ja zajedno s još dva brata vodile slavljenje u kojem nam se pridružila čitava zajednica. Nikada neću zaboraviti vrijeme koje sam provela služeći na kampovima za djecu i mlade. Vjerujem kako smo na njima svi zajedno duhovno rasli. Puno mi je pomogao engleski kamp u Crikvenici koji sam vodila jer će mi te vještine koje sam tamo stekla pomoći u mojoj daljnjoj karijeri profesorice u Americi. Isto tako, sve ostale vještine koje sam stekla tijekom služenja pomoći će mi s ljudima s kojima trenutno radim. Zahvalna sam Bogu za ovo ljeto koje sam mogla provesti u Hrvatskoj!"

Carly Carroll

„Ovo ljeto bilo je ispunjeno posebnim duhovnim iskustvom. Mogu reći da su ljudi, a posebno kršćani iz Hrvatske, ponizni, nesebični i radosni. Nakon što sam upoznala te divne ljude, bila sam potaknuta da se još više mijenjam i posvećujem Bogu. Također, bilo mi je drago što su moji dragi prijatelji iz Hrvatske izdvojili vrijeme kako bi ga proveli sa mnom. Rekla bih kako je služenje drugima dio hrvatske kulture. Dolazim iz zemlje u kojoj se ponekad lako izgubiti u brzom načinu života, no bilo mi je čudesno vidjeti na koji način kršćani u Hrvatskoj žive. Oni uvijek nađu vremena za uživanje u prirodi i kavi s prijateljima, a na kraju, najvažnije je to da kršćani uvijek nađu vremena za slavljenje Boga. Kao što je i Sarah rekla, također sam zahvalna Bogu na ovoj jedinstvenoj prilici i ona će mi uvijek služiti kao podsjetnik da zastanem na tren i uživam u životu."

Molitva blagoslova za školarce

Početak nove školske godine obilježili smo molitvom blagoslova za školarce. Bilo je to veliko ohrabrenje za djecu i roditelje. Nakon bogoslužja nastavili smo druženje uz zajednički ručak te se veselili svemu što će nam Gospodin pripremiti u novoj školskoj godini.

Čaj za žene

Prvi dan jeseni obilježili smo posebnim druženjem — čajem za žene. Naše gošće bile su Leah Lewis Davis i Linda Lunsford koje su govorile o ženskoj hrabrosti u teškim životnim trenutcima. Leah i Linda su također dijelile mnoge stvari iz svoga bogatog životnog iskustva te ulozi žene u obitelji i društvu. Poseban

naglasak stavile su na važnost odnosa s Bogom i živom Crkvom jer nam se tada potrebno puno nositi sa životnim izazovima. U sklopu predavanja pokazale su nam nekoliko fotografija o službama iz njihove zajednice. Mogli smo vidjeti kako sestre u Kristu iz njihove zajednice imaju srce za Gospodina i službu. Naime, neke su žene dobile poziv za rad u službi sa zlostavljanim ženama, sa ženama u domu za beskućnike, s djecom s posebnim potrebama, a neke za rad s djecom u nedjeljnoj školi. Sastanak je prošao u posebnom emotivnom ozračju te vjerujemo kako su sve žene bile ohrabrene njihovim svjedočanstvima i porukom. Nakon sastanka imali smo ugodno vrijeme u razgovoru te smo sve začinili čajem, kavom i kolačima.

Uloga biskupa u Crkvi

U isto vrijeme kada smo imali susret za žene, braća u Kristu i njihovi prijatelji imali su posebno predavanje na temu „Uloga biskupa u Crkvi". Govornici su bili David Lunsford i Bob Davis koji u svojoj Crkvi dugi niz godina služe kao biskupi. Istaknuli su da biskupska služba nije 'služba fotelje' već da bi svaki biskup, prema biblijskom primjeru, trebao biti pastir i sluga dijelu Crkve koji mu je dodijeljen. Središnji reci koje su istaknuli bili su iz poslanice Timoteju:
Vjerodostojna je ova riječ: tko teži za biskupskom službom, čezne za uzvišenom dužnošću. Prema tome, biskup mora biti: besprijekoran, samo jedanput ženjen, trijezan, razborit, otmjen, gostoljubiv, sposoban za poučavanje. Ne smije biti pijanac ni nasilnik, nego blag; ne svadljiv i gramzljiv! Mora da dobro upravlja svojim domom i drži svoju djecu u podložnosti s punim dostojanstvom. A tko god ne zna upravljati svojim domom, kako će se brinuti za Crkvu Božju? 1 (Tim 3:1-5)

RASPORED

NEDJELJA	Bogoslužje u 10:00 sati
UTORAK	Engleski kutak u 19:00 sati
SRIJEDA	Engleski kutak u 18:00 sati Proučavanje Biblije u 19:00 sati
PETAK	Engleski kutak 3-6 godina u 17:30 sati
SUBOTA	Dječji kutak 6-12 godina u 10:30 sati

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Varaždin

Vilka Novaka 48f
42000 Varaždin

TEL: **042/ 311- 202**
WEB: **www.kristova-crkva.hr**

MAIL: **kristova-crkva@vz.htnet.hr**

Kristova Crkva Kušlanova

Mladen Jovanović

Zagreb, 21.4.1945. - Zagreb, 6.9.2013.
(propovjednik i učitelj Božje riječi)

Prošle su četiri godine od kada je naša Crkva izgubila propovjednika i učitelja Božje riječi — Mladena Jovanovića. Propovjedaonica u Kušlanovoj ostala je prazna. Prve nedjelje nakon smrti tamo je stajala samo njegova slika. Zajednica je u velikom broju ispunila prostor bogoslužne dvorane. Emocije su bile snažne i suze su spontano navirale na oči. Kušlanova duhovna obitelj ostala je bez glave i srca obitelji, duhovnog oca koji nas je hranio Božjom riječi.

Nazivamo se zajednicom vjernika, onima koji su vjerni Bogu. Mladen nas je godinama poučavao o vjeri i davao primjer kako živjeti tu vjeru i slijediti Isusa Krista. Pamtimo ga po tolikim sastancima na kojima

je držao Bibliju i listao je kako bi našao najbolji redak ili stih, za taj trenutak, kroz koji će nam Bog govoriti. Uvijek nam je nastojao približiti Božju riječ na jasan i mudar način. Božja riječ imala je ključnu ulogu u njegovu životu ne samo zbog toga što je bio propovjednik Božje riječi nego i zato jer je istinski ljubio Boga.

Ali, u svom se životu nije zaustavio samo na odnosu s Bogom nego je taj odnos prenio i na odnos s ljudima. Bio je starješina Crkve u Kušlanovoj, ali i brat u Kristu. Na poseban je način znao prići svakome, bilo da se radilo o mladima, starima ili ljudima s posebnim potrebama. Svi se sjećamo njegove blage naravi i osmjeha na licu! Mnogi su ljudi nakon 6. rujna 2013. pisali na njegovoj Facebook stranici koliko je Mladen utjecao na njihove živote. Mnogi koje mi kao članovi njegove duhovne obitelji nismo nikada sreli niti upoznali. Mogu sa sigurnošću reći da se u njegovu životu ispunila riječ iz Markova evanđelja u kojem pismoznanac priznaje: *Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga – više je nego sve paljenice i žrtve* i kojeg Gospodin pohvaljuje zbog tog priznanja: *Nisi daleko od kraljevstva Božjega!* (Mk 12:33-34.)

Njegova je služba završila. Ostavio je iza sebe brojne službe i djelovanja. Radio je na pisanju i prevođenju knjiga, uređivanju prijevoda Biblije na suvremeni hrvatski jezik, također i Biblije na Brailleovo pismo (za slijepe). Vodio je humanitarnu aktivnost tijekom Domovinskog rata pod nazivom "Mir na zemlji". Sa svojom suprugom Dragicom započeo je Crkvu u Amruševoj 11 te uvelike doprinio preseljenju Crkve u Kušlanovu 21. Sudjelovao je u radu PEV-a (Protestantsko evanđeosko vijeće) gdje je dugi niz godina bio glavni tajnik. Radio je na osnivanju Vijeća Kristovih crkava te je u ime Kristovih crkava potpisao ugovor s Vladom RH kako bi Kristove crkve dobile pravnu osobnost za normalno djelovanje u našem društvu. Sudjelovao je u radu Udruge za vjersku slobodu kao član izvršnog odbora i netom prije svoje smrti bio je izabran za predsjednika udruge.

Mladen je svima bio poznat kao mirotvorac i graditelj mostova među ljudima te je uvelike doprinio povezivanju raznih kršćanskih grupa i denominacija. Propovijedao je na mnogim konferencijama i skupovima u Hrvatskoj, Europi i svijetu, predavao je na ETF-u (Evanđeoskom teološkom fakultetu) u Osijeku i Biblijskom institutu u Zagrebu. Još u vrijeme socijalizma snimao je kršćanske radijske emisije, surađivao je s Istočnoeuropskom misijom i radio na brojnim izdanjima knjiga. Započeo je službu „Hrvatska za Krista" koja i danas djeluje.

Mogli bismo još puno toga nabrajati, no možda je najznačajnije to što je živio svoju vjeru u svojemu domu kao suprug, otac i djed, čime su on i Dragica i dan-danas mnogima primjer kršćanskoga braka i obitelji.

Sada je red na nama koji smo ostali da nastavimo živjeti vjeru kojoj nas je Mladen poučavao i koju je pokazivao. Kao što piše u Hebrejima 13:7: *Spominjite se svojih glavara koji su vam navješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu vjeru*. Na nama danas je da nasljeđujemo onu vjeru koju je on imao — vjeru u Krista Isusa, i to živu vjeru, a ne samo mrtvo sjećanje. Ta živa vjera naših preminulih toliko nam je potrebna, a ne mrtva vjera živih.

Vjerujem da bi Mladen želio da tako nastavimo i dalje! Jedan vrijedan Božji sluga izvršio je sve što mu je Bog povjerio, završio je svoj put na zemlji. Smrt nas je razdvojila. Ali to je privremeno jer nam Božja riječ kaže: *Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. I otrti će im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu*. (Otk 21:3-4.)

Jednoga dana ćemo se ponovno susresti. Do tada, slavimo i zahvaljujmo Gospodinu koji se brine za svoju Crkvu da ona i dalje raste i napreduje.

Za Kristovu Crkvu u Kušlanovoj, Mislav Ilić

NEDJELJA bogoslužje u 10:00 sati ***ČETVRTAK proučavanje Biblije u 18:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Kušlanova

Kušlanova 21
10000 Zagreb

TEL: **01/2323-327**
MOB: **091/554-3574**

WEB: **www.kristova-crkva.com**
MAIL: **info@kristova-crkva.com**

Croatia for Christ

CROATIA FOR CHRIST

Hrvatska za Krista

Teen kamp - Kalnik

Ljetni kamp za mlade postao je od ove godine vrlo važna sastavnica u ukupnom radu naše službe. Što se kampova tiče, služba „Hrvatska za Krista“ već sudjeluje u organizaciji i sponzorstvu proljetnog kampa u Crikvenici, ljetnog kampa Činta na Ugljanu te kampova za djecu u Zagrebu i Varaždinu. Budući da smo uvidjeli značaj rada za mlade, odlučili smo, na zamolbu crkava u Kušlanovoj i Varaždinu, uključiti se i u ovu službu.

James Nored - Novi partner naše službe

U mjesecu srpnju posjetio nas je James Nored iz grada Washingtona sa svojom obitelji. James vodi kršćansku službu “Sljedeća generacija za Krista” koja se bavi produkcijom motivacijskih kršćanskih filmova koji služe lokalnim crkvama kao predložak za naviještanje evanđelja. Shvativši vrijednost predstavljenih materijala, odlučili smo se za uspostavu partnerstva između naše dvije službe. “Hrvatska za Krista” prevest će na hrvatski jezik i titlovati filmsku seriju “Priča o pomirenju” te tako pripremljene filmove ponuditi lokalnim crkvama. James Nored i Jura Lazar proveli su vikend u Dubrovniku, snimajući filmsku najavu za ovaj zajednički projekt. Neka ovo partnerstvo bude na blagoslov mnogima.

Podjela „Dječjih Biblija“ zajedno s Dubrovačkom biskupijom

Nakon više mjeseci razgovora, postigli smo dogovor s Dubrovačkom biskupijom i biskupom Matom Uzinićem o podjeli „Dječjih Biblija“ po svim osnovnim školama na području biskupije za djecu koja polaze katolički ili neki drugi kršćanski vjeronauk od 1. do 4. razreda. U pregovorima smo da u sklopu ovog projekta učinimo isto i za područje Kotorske biskupije u Crnoj Gori.

Istočnoeuropska misija iz Beča ponovno će biti glavni nosilac ovoga vrijednog projekta. Iznimno smo veseli i zahvalni da će skoro svako dijete s juga Hrvatske dobiti svoj vlastiti primjerak „Dječje Biblije“.

Dubrovački biskup Mate Uzinić i Jurica Lazar

Kršćanski kamp za djecu s posebnim potrebama

Upravni direktor naše službe, Jura Lazar, sa svojom obitelji bio je na kršćanskom kampu na planini Tari na jugozapadu Srbije. Kršćanska služba “Hanina nada” dvaput godišnje organizira ovakva druženja za obitelji koje imaju djecu s posebnim potrebama.

Tijekom održavanja kampa, djeca dobivaju osobnog asistenta s kojim provode vrijeme u igri, druženju i pjesmi dok su roditelji za to vrijeme slobodni i mogu se posvetiti predavanjima o kršćanskoj duhovnosti koja im pomažu da nadvladaju izazove s kojima se svakodnevno susrećemo. Pokušat ćemo iznaći način da u bliskoj budućnosti organiziramo slična druženja u Hrvatskoj.

“Croatia for Christ” susret u Dallasu

U subotu, 14. listopada, održan je poseban susret suradnika i prijatelja naše službe u gradu Dallasu u Teksasu. Više od 50 predstavnika raznih crkava došlo je na središnji skup na kojem je bio predstavljen rad naše službe, na koji način pomaže lokalnim crkvama u Hrvatskoj, koja je vizija za budućnost te koje su konkretne potrebe Crkve u Hrvatskoj.

KONTAKT INFORMACIJE - Hrvatska za Krista

Vilka Novaka 48f
42 000 Varaždin

TEL: **042/ 311-202**
MOB: **098/ 301-172**

MAIL: **www.croatiaforchrist.com**
WEB: **info@croatiaforchrist.com**

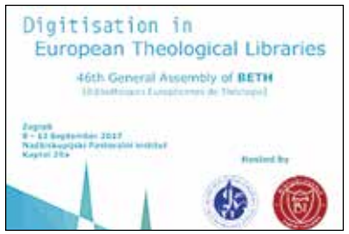
Biblijski institut

Knjige u izdanju Biblijskog instituta

„Reformacija nekad i danas“, dr. sc. Stanka Jambreka, još je jedna knjiga koju je Biblijski institut prije ljeta izdao u suradnji s Eastern European Missionom. Knjiga je podijeljena crkvama članicama PEV-a u Hrvatskoj povodom ovogodišnje 500. obljetnice reformacije u Europi. Tiskano je prvo izdanje „Hrvatskog Psaltira“, projekt Centra za biblijska istraživanja. U sklopu projekta prikupljeni su povijesni prijevodi biblijskih Psalama na hrvatskom jeziku. Glavni fokus projekta su prijevodi Psalama koji su načinjeni, ali nisu nikad bili objavljeni (npr. Antun Vranić ili Ignac Kristijanović). Druga skupina su prijevodi koji su bili objavljeni, ali nisu u novije doba ponovno tiskani (npr. Luka Bračanin, Bartol Kašić i Ivan Matija Škarić) pa nisu bili dostupni široj i stručnoj javnosti.
Knjige možete naručiti na adresi uredništva ili Biblijskog instituta (Kušlanova 21,10000 Zagreb).

46. međunarodni simpozij BETH-a: “Digitalizacija u europskim teološkim knjižnicama”

Od 9. do 13. rujna održana je konferencija “Digitalizacija u europskim teološkim knjižnicama”, u sklopu 46. općenitog skupa BETH-a (Bibliothèques Européennes de Théologie).
BETH je ekumenska udruga europskih nacionalnih teoloških knjižničnih organizacija, kao i pojedinačnih knjižnica. Ima članstvo u gotovo 1500 knjižnica diljem Europe. Ona gradi mreže i uspostavlja kontakte, podupire i promiče suradnju, potiče razvoj knjižnice, služi interesima europskih teoloških knjižnica i djela za očuvanje bogate kulturne baštine koja se nalazi u teološkim i crkvenim knjižnicama Europe.
Glavni suorganizatori bili su Katolički bogoslovni fakultet u Zagrebu i Biblijski institut u Zagrebu, dok su ostali pokrovitelji bili EBSCO, ATLA, Glas koncila i Kršćanska sadašnjost.

KONTAKT INFORMACIJE - Biblijski institut

Kušlanova 21
10 000 Zagreb

TEL: **01/ 2338-638**
MOB: **097/ 7139-099**

MAIL: **bizg@bizg.hr**
WEB: **www.bizg.hr**

„Dar koji reformatori daju današnjim kršćanima“

Kako ove jeseni slavimo obljetnicu, tj. petsto godina reformacije, razmotrit ćemo tri važna dara koja su reformatori dali današnjim kršćanima. Prvo, reformatori su Bibliju vratili narodu. Prije reformacije, crkvena hijerarhija je sva nastojanja da Biblija bude prevedena na narodni jezik ili da njezin jezik bude osuvremenjen tretirala kao herezu. William Tyndale bio je smaknut (1536.) zbog toga što je Bibliju preveo na engleski jezik izravno iz izvornih jezika, grčkog i hebrejskog. Glavni pokretač reformacije, Martin Luther, bio je prvi koji je 1534. godine, nakon više stoljeća, Bibliju u cijelosti preveo na živi narodni jezik. Ovo je važno jer je Biblija naša duhovna hrana. U 2. Timoteju 2,15 Pavao piše: *Trudi se da stekneš Božje odobravanje, kao radnik koji se nema čega stidjeti jer valjano širi poruku istine*. Dalje u istom pismu (3,14-17) on piše: *No, ti ustraj u onome što si naučio i u što si se uvjerio! Znaš da možeš vjerovati onima od kojih si učio. Znao si sveta Pisma još kao dijete. Ona ti mogu pružiti mudrost koja vodi do spasenja po vjeri u Krista Isusa. Svako je Pismo nadahnuto od Boga i korisno za poučavanje, za upozoravanje na grijeh, za ispravljanje pogrešaka i za pouku o tome kako ispravno živjeti, kako bi Božji čovjek bio spreman i potpuno opremljen za svako dobro djelo.* Pogledajte također Psalam 1,1-3; Psalam 119; Ponovljeni zakon 6,6-9; i Ponovljeni zakon 17,18-20. Zbog Lutherovih i reformatorskih uvjerenja, mi danas imamo Bibliju prevedenu na stotine jezika, uključujući nekoliko izvrsnih hrvatskih prijevoda. Ova činjenica govori da Biblija nije mrtva, magična knjiga koja nas na tajanstveni način povezuje s dalekim nepristupačnim Bogom. Ona je Božja riječ za TEBE, za NAS i ne pripada crkvenim vođama ili svećenicima. Božja riječ pripada vjernicima, svakome od nas koji činimo Tijelo Kristovo. Ovaj novi pogled na Boga kao bliskog i dostupnog preuzet je iz najranije crkve.

To nas vodi do drugog dara koji reformacija daje današnjim kršćanima, do „vjerničkog svećeništva“. Stoljećima su kršćane učili da je Bog dalek i nedostupan te da mu mogu pristupiti samo putem svećenika. Luther i Calvin su u crkvu vratili stav koji je imao Isus i najraniji kršćani, koji su Boga oslovljavali riječju „abba” (tata). Mi se molimo Bogu koji je veličanstven, ali koji nam je istovremeno i blizak, koji boravi s vjernikom (“Emanuel”, Matej 1,23) i u vjerniku (kroz Duha Svetoga). Isusov stav o bliskom odnosu s Bogom šokirao je Židove njegova vremena, a slično tome je, u slučaju reformatora, njihovo uporno isticanje da nam nije potreban posrednik kako bismo Bogu pristupili, kako je Isus jedini posrednik koji nam je potreban: *Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek – Krist Isus, koji sebe samoga dade kao otkup za sve* (1 Timotej 2,5-6).

Treći dar izrastao je iz ovog reformatorskog uvjerenja, a to je da djelovanje Crkve pripada svim ljudima koji su u Crkvi, a ne samo posebnom svećeničkom staležu. Pavao piše u Efežanima kako je Bog dao darove duhovnog vodstva članovima Crkve, *da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova* (2.12). Prema Svetom pismu, tko su svećenici? Tko su oni koji čine Isusove ruke i noge, koji čine njegova djela u svijetu? To smo ti i ja, braća i sestre oko nas. Djelovanje Isusova sljedbenika nije promatrački sport ili nekakav ezoterijski sustav u kojemu mogu sudjelovati ili koji mogu razumjeti samo inicirani članovi. Ne radi se tu o pasivnom sjedenju i promatranju dok netko drugi djeluje za Krista. Mi, braćo i sestre, zajedno djelujemo za Krista.

Reformacija daje Crkvi ova tri dara: pristup Božjoj riječi, pristup Božjoj prisutnosti i vlast da vršimo Božja djela. Kako ih Crkva bude primjenjivala u stvarnosti, kako se Crkva i dalje bude reformirala (ecclesia semper reformanda, što znači “Crkva se neprestano reformira”) Duhom i Riječju Božjom, tako će Božja snaga djelovati preko nas i mijenjati živote, kidati ovisništva i spašavati brakove, kako kod nas u Hrvatskoj tako i drugdje.

Perry L. Stepp, Ph.D., (ravnatelj Biblijskog instituta u Zagrebu)

Misijski put u Ameriku

Ovo su ljeto Mateja Stolnik, Rahela Dominić (Kristova Crkva Varaždin) i Melkior Bračić (Kristova Crkva Kušlanova) dobili poziv da krenu na misijski put. Naime, Crkva iz Lexingtona, Kentuckyja, pozvala ih je da dođu služiti na dječjem kampu „Blue Grass Christian Camp". Mateja Stolnik radi s djecom i mladima u svojoj zajednici u Varaždinu, a Rahela Dominić joj uvijek rado pomaže. Cilj je bio još više naučiti kako se organiziraju i rade kampovi za djecu. Tamo su proveli tri tjedna, a svaki tjedan na kamp je dolazilo 150 dječice od 7 do 11 godina, a s njima je radilo 50 volontera, radnika i voditelja. Sve je bilo pomno organizirano do najsitnijih detalja. Oni znaju kako je vrijedno raditi ovakve kampove jer u djecu treba ulagati od malih nogu kako bi odrasli u predane kršćane koji će sljedećoj generaciji prenositi znanja, vještine i ljubav prema Kristu.

Ovo vrijedno iskustvo uvijek će im ostati u lijepom sjećanju jer su uz rad s djecom imali priliku posjetiti nekoliko zajednica i vidjeti kako kršćani predano žive i redovito odlaze na nedjeljna bogoslužja te to čine s radošću. Najviše ih je zadivilo da roditelji s malom djecom svake nedjelje nakon doručka odlaze u svoje zajednice na proučavanje Biblije i bogoslužje. Naime, roditelji odlaze na svoja proučavanja Biblije, a dječica odlaze na vjeronauk prilagođen njihovim godinama. Njima je zaista važno staviti Boga na prvo mjesto, a jedan od razloga je da kršćanske principe koje nauče u Crkvi žele primijeniti u svojim životima.

Kamp „Neustrašivi"

Sredinom srpnja održan je još jedan susret za mlade na Kalniku. Voditelji Steve Taliaferro i Mateja Stolnik zajedno su održali kamp pod nazivom „Neustrašivi". U Božjoj riječi vidimo mnoštvo primjera gdje su proroci, učenici i na kraju sam Isus neustrašivo služili Bogu. Ovo je bio treći po redu kamp za mlade kršćane i njihove prijatelje.

U ovom svijetu punom izazova za mlade ljude koji tek koračaju u pravi život, željeli smo pokazati da svoje vrijeme mogu iskoristiti na nešto drugačiji način. Posebno želimo istaknuti kako se ove godine na kamp odazvalo mnogo mladih otvorenih srca pa se tražilo i mjesto više. Naime, mladi su četiri dana u planinarskom domu Kalnik bili okruženi predivnom prirodom u kojoj su uživali slušajući i učeći o biblijskim istinama. Uz mnoštvo dobre duhovne hrane svi su se imali prilike bolje upoznati uz smijeh, radost, društvene igre i planinarenje.

Voditeljima je pomagalo četvero mladih studenata iz Amerike koji su doprinijeli kampu svojim svjedočanstvima i pjevanjem pjesama u kojima su im se svi rado pridružili. Svaki dan se govorilo o različitim biblijskim temama, a kasnije je uslijedila rasprava i tiho vrijeme u kojem se u miru moglo razmišljati o osobnom odnosu s Bogom. Navečer je uvijek bilo vremena za kratki motivacijski video i kršćanski film za mlade. Posljednju večer održali smo talent show u kojem smo svi posebno uživali, a na kraju smo kao i svake godine pekli sljezove kolačiće. Kao gosti govornici na kampu su nam se pridružili bračni par Andrej i Nina Lovše iz Slovenije i David Kovačević iz Vukovara. Zahvalni smo svima koji su doprinijeli našem kampu za mlade. Vjerujemo kako će nas i dalje Gospodin voditi i dati nam priliku da još više duhovno rastemo kroz ovakve susrete.

48. Ljetni obiteljsk i kamp na Ugljanu

Zadnjih desetak godina središnje okupljanje naših vjernika i prijatelja s njihovim obiteljima organiziramo u kampu Činta na otoku Ugljanu, a ovogodišnji susret bio je 48. u nizu. Kao i svake godine, proveli smo tjedan dana u zajedništvu, kupanju i sunčanju, a posebne susrete, kao i razgovore, vodili smo svaki dan nakon ručka u hladovini uz more. Ove godine naš gost propovjednik bio je Jordan Hubbard, propovjednik Kristove Crkve Crestview iz grada Wacoa iz Teksasa. Već se sada veselimo ponovnom susretu iduće godine.

Misijski centar Kristove Crkve - Vukovar

U misijskom centru Kristove Crkve, poznatom i kao „Kutak Doline blagoslova“, tijekom kolovoza i rujna održano je više događanja.

Dva bračna para iz Južne Karoline, Bob i Leah te David i Linda, podučavali su engleski na temelju biblijskog teksta. Bob je bio i propovjednik na nedjeljnom bogoslužju Kristove crkve, kao i Crkve Božje. Tema je bila: „Bog je velik“. Sudjelovao je i na drugim događanjima organiziranima u Misijskom centru. Posebnu je pozornost privukao pričom „Ruke koje mole“. Ona govori o poznatom slikaru Albrechtu Dureru i njegovom bratu Albertu. Albert se žrtvovao za svog brata kako bi ovaj mogao otići na studij.

U misijskom centru Kristove crkve održan je i okrugli stol na temu „Krist – svjetlo svijeta“ povodom 500 godina obilježavanja reformacije. Organizator je bila Crkva Božja, a suorganizator Kristova Crkva. U rujnu je u prostoru misijskog centra održan i poseban sastanak zajedništva Misije Kristove Crkve i Crkve Božje. Zoran Cikovac iz Vukovara, glazbenik i virtuoz na gitari, održao je gospel koncert. Izveo je i pjesmu Dona Axsoma posvećenu Vukovaru „Let It Be – Dolina blagoslova“.

„Ruke koje mole“

Mnogi od nas već su vidjeli sliku „Ruke koje mole“. Kada sam je ja prvi put vidio, to me podsjetilo na ruke moje bake. Kada sam bio mali, vidio sam njene sklopljene ruke kada je molila. Ponekad u hladnim jutarnjim satima, u njenom toplom domu kojeg je grijala drvena peć, ona bi brižno trljala svoje ruke s mojima kako bi me zagrijala. Prije nekoliko tjedana naučio sam pravu pozadinu iza „Ruku koje mole“.

U petnaestom stoljeću, u malom selu blizu Nürnberga, živjela je obitelj s osamnaestero djece. Osamnaestero! Kako bi osigurao hranu za mnogobrojnu obitelj, otac i voditelj kućanstva, zlatar po zanimanju, radio je gotovo osamnaest sati dnevno u svojoj trgovini.

Unatoč njihovu naizgled beznadnom stanju, dvoje starije djece, Albrecht i Albert, imali su san. Obojica su htjeli nastaviti sa svojim talentom za umjetnost, ali su dobro znali da njihov otac nikad neće financijski moći poslati ni jednog od njih u Nürnberg radi studiranja na Akademiji. Nakon mnogih dugih rasprava noću, dvojica dječaka konačno su razradili plan. Odlučili su baciti novčić. Odlučili su da će onaj koji izgubi otići raditi u obližnji rudnik i da će s tom zaradom pomoći bratu da ode na Akademiju. Zatim, kada taj brat koji pobijedi u bacanju novčića završi svoj studij, podržat će drugog brata na Akademiji, bilo prodajom umjetničkog djela ili ako je potrebno, i radom u rudnicima.

Novčić su bacili u nedjelju ujutro nakon crkve. Albrecht Durer pobijedio je i otišao u Nürnberg. Albert je otišao raditi u rudnik te je sljedeće četiri godine financirao brata, čiji je rad na Akademiji bio gotovo čudesan. Albrechtovi radovi bili su daleko bolji od većine njegovih profesora, a kad je diplomirao, počeo je zarađivati na naručenim radovima. Kada se mladi umjetnik vratio u svoje selo, obitelj Durer održala je svečanu večeru na svom dvorištu kako bi proslavila Albrechtov trijumfalni povratak kući. Nakon dugog i nezaboravnog obroka, upotpunjenoga glazbom i smijehom, Albrecht je ustao s čuvenog položaja na čelu stola da bi nazdravio svome voljenom bratu za godine žrtve koja mu je omogućila da ispuni svoju ambiciju i san. Njegove zaključne riječi bile su: „A sada, Alberte, blagoslovljeni moj brate, sad je tvoj red. Sada možeš ići u Nürnberg kako bi nastavio svoj san i ja ću se rado pobrinuti za tebe“. Svi su nestrpljivo očekivali Albertovu reakciju, a suze su mu tekle niz blijedo lice dok je ponavljao: „Ne ... ne .. . ne i ne.“ Konačno, Albert je ustao i obrisao suze s obraza. Pogledao je lice koje je volio, a zatim, držeći ruke blizu svome desnom obrazu, tiho je rekao: „Ne, brate. Ne mogu ići u Nürnberg. Za mene je prekasno. Pogledaj ... Pogledaj što su četiri godine u rudnicima učinile mojim rukama! Kosti u svakom prstu bile su slomljene barem jednom, a u zadnje vrijeme patio sam od artritisa tako jako da u desnoj ruci nisam mogao držati čašu da ti nazdravim. Najviše što sada mogu raditi su oštre linije na pergamentu ili platnu s olovkom ili četkom. Ne, brate ... za mene je prekasno“.

"Ruke koje mole", Albrecht Dürer

Prošlo je više od 450 godina. Možda ste i vi kao većina ljudi upoznati s jednim od Albrechtovih djela. Naime, ona se nalaze u svakom većem muzeju diljem svijeta. Jednoga dana, da bi odao počast bratu zbog svega što je žrtvovao za njega, Albrecht Dürer nacrtao je oštećene ruke brata s dlanovima i prstima ispruženima prema nebu. Svoj je moćni crtež nazvao jednostavnim nazivom "Ruke", ali cijeli je svijet gotovo odmah bio pota-knut da preimenuje njegovo veliko remek-djelo u "Ruke koje mole".

Zastanite na tren kada sljedeći put vidite kopiju tog predivnog remek-djela. Neka vam to bude podsjetnik da nitko nikada ne može sam uspjeti!

Bob Davis

KONTAKT INFORMACIJE - Misijski centar Kristove Crkve - Vukovar

Teslina 4
32000 Vukovar

MOB: **091 253 43 04**

RASPORED

NEDJELJA	Bogoslužje u 11:00 sati
PETAK	Proučavanje Biblije u 16:30 sati
PETAK	Engleski kutak u 17:30 sati Evanđelje po Luki

Pričekajmo Božje vrijeme

U prostoru naše kršćanske zajednice postojala je i mala kuhinja. U nju je svakodnevno navraćala iznimno draga i susretljiva osoba koju smo svi zvali baka Marija. Rano ujutro ustajala bi te odlazila čistiti stanove i peglati rublje kod nekoliko obitelji. Tako bi zarađivala za život. Nakon naporna rada navraćala bi u crkvu. Kuhinju je skoro prisvojila. S obližnje bi tržnice nabavljala povrće po najjeftinijoj cijeni; usput bi kupila i komadić mesa. Od tih skromnih namirnica napravila bi iznimno ukusno jelo.

Kuhinja je bila otvorena i za one koji bi svratili s ulice, za prijatelje zajednice, kao i za mnogobrojne goste, drugim riječima: od beskućnika do gostiju iz inozemstva. Zajednički bismo skupili novac za te potrebe. Gosti iz inozemstva uživali bi u specijalitetima kuhinje bake Marije. Neki bi se dobro najeli, zahvalili i otišli. Drugi bi nam ostavili dobrovoljni prilog pa se uvijek imalo s čime dočekati i sljedećega gosta.

Ipak, jednom mi se prilikom baka Marija požalila: „Evo, vidiš, prošlo je već podosta gostiju, a da nam nitko nije ostavio neki novčani prilog". Bila je zabrinuta hoćemo li moći i dalje kupovati namirnice. Iznenada je stigao gost s obitelji iz neke daleke zemlje. Baka Marija skuhala je sarmu. Gosti su lijepo zahvalili i otišli. Pomislili smo: „Eto, još jedan gost koji je došao i otišao". Bili smo sretni što su se dobro najeli. Ništa nije ostalo u loncu. Po povratku u svoju zemlju, gost nam je – na naše iznenađenje – poslao i novčani dar za rubriku „Vjerovali ili ne". S tim smo sredstvima pokrili troškove za deset prethodnih gostiju. Ostalo je i novca da se pripremi sarma za još deset novih putnika namjernika. O, kakva je to bila radost! Vjerujem da se na baku Mariju odnosi obećanje iz Poslanice Hebrejima. Tamo piše: *Uistinu, Bog nije nepravedan da zaboravi ono što ste učinili, ljubav koju iskazaste prema njemu služeći u prošlosti i sadašnjosti svetima*. (Heb 6:10)

Baka Marija ne služi tako požrtvovno i radosno očekujući nagradu, ona to radi zbog Božje ljubavi prema bližnjemu. Ipak, znamo da Gospodin nagrađuje trud učinjen Njemu na slavu. Ipak, htio bih vam skrenuti pozornost na Božje djelovanje. Dok smo se mi, ponekad i tjeskobno, brinuli kako ćemo doći do namirnica, Gospodin je u miru pripremao putnika koji će pokucati na vrata kuhinje. Mi smo imali svoj raspored, a Gospodin svoj. *Jer misli vaše nisu moje misli, govori Gospodin na usta proroka Izaije, i puti moji nisu vaši puti. Visoko je iznad zemlje nebo, govori Gospodin, tako su puti moji iznad vaših putova, i misli moje iznad vaših misli*. (Iz 55:8,9)

Kad nam ponestane sredstava u službi bližnjih, sjetimo se priče o baki Mariji. Strpljivo pričekajmo dan kada će Gospodin poslati nekoga drugog putnika koji će pokucati i donijeti potrebnu pomoć. Ne zaboravite pritom da su Božje misli iznad naših misli, a Njegovi putovi iznad naših putova.

Vlado Pšenko

Misli, izreke i molitve

„Gospodine, ponekad mi se svijet ruši na glavu. Ponekad vidim sve crno. Ponekad mi voda dopire do grla. Ponekad je za mene sve gotovo. Ponekad sam na kraju snaga. Tada te molim, Gospodine, daj mi znati da me ti nećeš napustiti". (Adalbert Balling)

„O, kako mi je žao čovjeka koji strada, koji se muči u grijehu doline suza i jada; uzaludnog borca, koji je nisko pao - o kako mi je žao! Čovjeka koji gordo prezire ljubav Boga i odriče se tople vječnosti Vječitoga, i ni u zadnjem dahu ne vidi da je pao - o kako mi je žao! O kako mi je žao ljubavi koja se gazi, koja uzalud preko Golgote silazi, čovjeka koji iz mulja više da nije pao - do bola mi je žao!" (Marija Božin)

„Znaj da ti se ništa ne može dogoditi što On nije izabrao i što nije blaženo".
(Basilea Schlink)

„Kad me oluja zahvati, Gospodin mi govori: 'Ne uznemiruj se! Ne gubi glavu! Ništa ne moraš učiniti. Samo podnesi vihor. Sve prepusti meni.'" (David Wilkerson)

„Nikada se nemoj plašiti da ćeš biti lišen sreće i blagoslova, jer ono što ti je Bog po svojoj želji i iz velike ljubavi spremio, sve će te to samo svagda snaći." (Nepoznati autor)

„Čvrsto se drži Boga. Učini to poput ptice koja ne prestaje pjevati ni kad se slomi grana pod njom. Jer ona zna da ima krila."
(Nepoznati autor)

„Bog ima razlog za tvoju patnju i razlog za tvoju nutarnju borbu. I dar za tvoju vjernost. Ne odustaj". (Nepoznati autor)

„Svojstvo je božanske providnosti da svakome čovjeku pruža ono što je potrebno za njegovo spasenje, pod uvjetom da s njegove strane ne bude nikakve zapreke." (Toma Akvinski)

„Kako bismo vratili mir, ne trebaju nam oružje i bombe. Treba nam ljubav i suosjećanje".
(Majka Terezija)

„Odlučio sam se držati ljubavi. Mržnja je prevelik teret za nositi."
(Martin Luther King)

„Nikad nemoj otvarati sam sebi vrata da kroz njih prođeš. Čekaj i prođi samo kroz ona vrata koja ti Gospodin Isus otvori."
(Nepoznati autor)

„Gospodine, uzmi me u svakom događaju i daj da u njemu otkrijem tvoju poruku!"
(Jean Galot)

Prikupio: Vlado Pšenko

KRŠĆANSKI RADIO

- Hrvatski radio Čakovec - 98,00 Mhz
  Ponedjeljak - petak u 9:00 sati
- City Radio, Velika Gorica - 88,6 Mhz
  Nedjelja u 7:30 sati
- Hrvatski radio Vukovar - Mhz 95,4
  Utorak u 18:00 sati
- Radio Đakovo - Mhz 100,2
  Ponedjeljak - petak 6:15 sati
- Radio Županja - Mhz 97,5
  Ponedjeljak - petak 6:30 sati
- Gradski radio Osijek - Mhz 99,1
  Ponedjeljak - petak 6:30 sati
- TV VINKOVCI
  Svake srijede u 18:30 sati
  DOLINA BLAGOSLOVA - motivacijske poruke
  (najavu i kratki sadržaj objavljuju Vukovarske novine)

• www.dolina-blagoslova.com • www.krscanski-radio.com.hr •

BOG je pozvao čovjeka da svojim radom služi

Za početak, da bi se stvar u potpunosti razumjela, svakome tko želi ući u dublji smisao ovoga preporučam da odvoji vrijeme i pročita djelo Maxa Webera, "Protestantska etika i duh kapitalizma", napisano početkom 20. stoljeća, a objavljeno 1905. godine. Citirat ću jednog svog prijatelja, odnosno dio jednog njegova eseja o ovoj temi:

Jedna je obitelj nastanjena u Švicarskoj. Okruženi su ljepotom prirode, planinama, čistim zrakom i odnosima koji se temelje na provođenju zakona, reda i rada. Iako je slika na prvi pogled ili pogled sa strane idilična, njihov je život prožet odricanjem i neprestanim ulaganjem u budućnost. Radi se puno, radi se cijeli dan, rade se različiti poslovi jer se samo tako može preživjeti i stvoriti bolja budućnost. Vjera je bitna odrednica njihova života, ona je prije svega njihova privatna, a onda i javna stvar. U svome domu nastoje održavati pobožnost koja je utemeljena na molitvama i Svetome pismu. Ne podržavaju korupciju i nastoje raditi točno i precizno. Redovito idu na bogoslužja te su uključeni u život crkvene zajednice, daju dio materijalnih dobara za Crkvu, a svoj su život podredili slavljenju Boga prema odredbama Novoga zavjeta.

Ovakav je primjer obrazac koji je oblikovao i stvorio ono što će kroz njegovo evoluiranje kasnije postati poznato pod pojmom "protestantska radna etika". Iako se mnogo toga izvornoga do danas pogubilo, ipak je zahvaljujući tome formirana svijest društvenih zajednica u kojima je protestantizam ostavio velikoga traga i gdje se modificirani primjeri te svijesti i takvog poimanja svijeta još drže kao bitni. Utemeljenost ove radne etike nalazi se u predanoj, iskrenoj i jednostavnoj pobožnosti koja je usmjerena ka poštovanju samo jednog, iskonskoga Boga, utjelovljenoga u Isusu Kristu. Ona proizlazi iz kršćanskoga nasljeđa koje potiče pobožnost u osobnome životu te prakticiranju vjere unutar crkvene zajednice.

Jedna bitna teološka postavka protestantske radne etike je "svako zanimanje može biti na slavu Bogu ako se obavlja poštenim, predanim i upornim radom". Pojednostavljeno, takva pobožnost potiče štedljivost, a kao posljedica takvog predanog i poštenog rada i nastavno na štednju i društvene odgovornosti, stvaraju se osnove i društveni uvjeti koji dovode do akumulacije kapitala. Taj kapital, ako se racionalno i odgovorno koristi, i dalje ulaže, vodi u blagostanje pojedinca i društva.

Da se vratimo na početak, na Webera. Weber je postavio tezu da je duh kapitalizma odredila protestantska etika, odnosno protestantska etika bila je pokretačka sila nastanka kapitalizma u današnjem obliku. On je svoj uzor najviše pronašao u Benjaminu Franklinu. Često se provlače kroz tekstove o ovoj temi Franklinove riječi poput: „Ako pola dana provedemo u dokolici, nismo izgubili samo novce koje smo potrošili nego i one koje nismo zaradili. Predanost poslu je vrlina jer rad i stjecanje su upravo ono što Bog od nas očekuje. Oplođivanje kapitala je Bogu ugodna radnja i nema srama u takvom stjecanju jer radeći prinosimo žrtvu Bogu."

Weber također ističe da stjecanje nikako nije cilj nego rezultat ili čak po najnovijim tezama unutar protestantskih analitičara side-effect planiranja, rada i samoodricanja. Katolici vjeruju da ako poštuju svete sakramente i budu poslušni onome što im Crkva kaže, Crkva im daje garanciju da će ići u raj. Kod protestanata nema garancija — oni moraju ulaznicu u raj početi tražiti. Stoga su u protestantskoj etici postavljene dvije osnovne teze koje je postavio Weber:

1. posvetiti se treba svojim svjetovnim zvanjima s najvišom mogućom predanošću.

2.rastrošnost se smatra grijehom, a nerad se smatra uvredom Bogu.

Weber je na neki način ustvrdio da je duh kapitalizma u stvari duh racionalizacije. On je čak i

Marxu odgovorio na jedan način koji je poprilično točan (po mojem mišljenju). Marx je tvrdio da su sve ljudske tvorevine, uključujući i religije, temeljno materijalističkog podrijetla, a Weber je ponudio objašnjenje kako je čak i kapitalizam religijskoga podrijetla. Razmislite, kad se cijele generacije ljudi odgajaju u ovom duhu, kad mladi od početka života uče kako je blagostanje (i put u raj) nešto što se stječe planiranjem, radom, odricanjem, društvenom odgovornošću, onda je jasno da i država, odnosno zajednica mora napredovati u svim segmentima života.

Temeljna vrijednost protestantske etike je rad. Weber koristi njemačku riječ "beruf" (poziv). Bog je pozvao čovjeka da svojim radom služi, odnosno daje svoj stvaralački doprinos zajednici. Uz radišnost, temeljni princip postaje i skromnost, štedljivost i društvena odgovornost. Takva praksa vodi prema akumulaciji kapitala koji onda služi za daljnja investiranja. Jedna bitna odrednica svega ovoga je i ta da se unutar protestantske radne etike posebna pažnja posvećuje upravo ponašanju prema bogatstvu. Premda je bogatstvo postalo posljedica ovakvog odnosa prema radu i životu, i u neku ruku Božji blagoslov kao nagrada za pošten i samoprijegoran rad (u skladu sa zakonima), protestantima je važno odricanje od uživanja u tom istom bogatstvu. Novac nije objekt uživanja i potrošačkih strasti, već sredstvo akumulacije kapitala i investicija. Time bogatstvo samo po sebi prestaje biti grijeh, osim ako se umjesto društvene odgovornosti i investiranja s novcem počinje postupati kao s idolima, kad se krene u ovisnost prema novcu koji onda postaje važniji od Boga i ostalih temeljnih vrijednosti života. Također, grijehom se smatra i stjecanje novaca na svaki nezakoniti način. Tu je temeljni postulat da je čovjek određen od Boga da bude upravitelj svog vlasništva, iako je sve vlasništvo od Boga, i ne služi za uživanje, već za korištenje. Zato Bog daje pojedincima vlasništvo kako bi njime upravljali te razvijali potencijale, kako svoje, tako i zajednice. Uostalom, već i u Božjim zapovijedima jasno je napomenuta zaštita vlasništva i zabrana kriminala, a to je temeljna vrijednost zapadne civilizacije.

Weber u svojim djelima spominje karakteristike koje bi svaki kršćanin trebao odbaciti. To su nedostatak samokontrole, nedostatak discipline, neobuzdani temperament, nepotreban gubitak vremena kroz lijenost, dosađivanje, raskalašenost, rastrošnost i uživanje u bogatstvu, stjecanje novca nezakonitim radnjama, mito i korupcija, prevare, nepreciznost, općenito sve neumjerenosti i nonšalantnosti.

Kršćanin, prema protestantskoj etici, mora biti dobro organiziran u radu i prihvatiti vlastitu odgovornost za rezultate. Štedljivost je dokaz skromnosti i odbacivanja užitka u bogatstvu. Bogatstvo treba služiti čovjeku kao blagoslov i nagrada za rad te kao sredstvo akumulacije kapitala i investiranje. Rad je način na koji se iskazuje ljubav prema bližnjima jer u kontekstu grčkoga jezika (originala kojim je Biblija pisana) ljubav je "agape", što znači „činiti dobro".

Kad se o ovome svemu razmisli, postavlja se pitanje kako etika jedne kršćanske vjeroispovijesti može dati opravdanje kapitalizmu koji je predmet kritika svake vrste. Odgovor je jednostavan. Kapitalizam se definira i u teoriji i u praksi na kojekakve načine. Može se promatrati kroz pozitivne i kroz negativne posljedice koje je stvorio. Evo, postoje podatci iz 2012. godine, o top 10 zemalja svijeta koje su po sljedećim kriterijima postavljene kao najugodnije za život. Statistički kriteriji su: kvaliteta života, trajanje života, obrazovanje, standard, zdravstvena zaštita, ekonomska razvijenost i indeks ljudskog zadovoljstva. Ovo je top 10 zemalja: Norveška (preko 80% stanovništva protestanti), Švedska (73 % protestanti), Njemačka (30% protestanata, 30% katolika), Kanada (40% izjašnjava se kao kršćani, 30% protestanata), Novi Zeland (40% protestanata,13% katolika), Australija (64% stanovništva izjašnjava se kršćanima, od toga 55% protestanata) SAD (52% protestanata, 25 % katolika), od izrazito katoličkih zemalja ovdje su Irska i Lihtenštajn, koje imaju više od 70% katolika. Naravno, uz bok ovih zemalja idu i Belgija, Nizozemska, Danska, Finska, Britanija, Švicarska..... Indikativno? Nimalo. Odgoj djece i obrazovanje mladih po ovim principima daje rezultate.

Isto tako, principi da se novac ne troši sumanuto, kako to rade svi izvan ovih principa, ili da se drži u sefovima i gomila, kako to rade npr. Židovi, daju rezultate. Rezultati su vidljivi i opipljivi. U navedenim zemljama najveće je učešće investicija u BDP-u, najviše je ulaganja u znanost, obrazovanje, zdravstvenu zaštitu, skrb o umirovljenicima, u nove tehnologije. Nadam se da sam bar malo pomogao svakome koga ovo interesira. Za dublju analizu treba puno više. A za implementaciju ovako nečega treba puno više od praznih riječi, floskula i lažnog domoljublja i lažnog vjerovanja. Ovo je prije svega pitanje svijesti svakog pojedinca. I naravno, čiste, iskonske vjere, do koje se dolazi otvorenog srca i uma, slijedeći Krista i pisanu Božju riječ - Bibliju.

Neven Kovač, (objavljeno u Večernjem listu)

Promjenom do vječnoga života s Bogom

Prije četiri godine moj se život promijenio i dobio dublji smisao. Naime, u Kristovoj Crkvi u Varaždinu održalo se predavanje povodom Dana reformacije. Sjećam se kako sam te večeri čula mnoge stvari koje su bile od velike važnosti za moj duhovni rast. Tada se dogodila promjena i nisam htjela dopustiti da to ostane još samo jedno predavanje u nizu. Čeznula sam za nečim višim.

Riječi i nove spoznaje o kojima se govorilo duboko su se urezale u moje srce. Martin Luther, o kojem je bilo govora te večeri, bio je samo jedan od Božjih poslanika preko kojeg je On djelovao kako bi Crkvu vratio na pravi put. Naime, bilo je zanimljivo čuti kako Luther nije htio napustiti Rimokatoličku Crkvu, već ju je htio vratiti na izvore – na živu Božju Riječ. Kada je došao do prave spoznaje, htio je slijediti Krista u potpunosti. Nažalost, mnogima se to nije svidjelo te su ostali vjerni tradiciji, običajima i ostalim svjetovnim brigama i težnjama.

Duboko u srcu vjerujem kako Bog zove ljude da ga upoznaju i da čuju istinu. Bog svakog trenutka zove i tebe! Ja sam se odazvala pozivu i smatram kako je to bio najvažniji odaziv u mome životu. Nikada neću zaboraviti kako sam dugo čeznula za pravim odnosom s Bogom. Sjećam se kako sam tijekom svoga studentskog života žudjela za dubljim smislom i preispitivala svoju vjeru u Boga. No, studentske obveze i brzi način života kao da su me uvijek odvraćali da zaista zastanem na tren te potražim odgovore na najvažnija pitanja: Tko si ti Bože? Koji je smisao moga života? Je li zaista ovo sve ili postoji nešto više i dublje?

S druge pak strane, nisam nikako nalazila ispunjenje u stvarima u kojima su 'uživali' moji vršnjaci. Bog je čuo vapaj moga srca! U biblijskoj knjizi Otkrivenje 3:20 stoji zapisano: *Ako tko posluša moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njime, i on sa mnom.* Isus je kucao na moje srce, a ja sam ga otvorila i pustila ga unutra. Od toga trenutka Isus i ja svaku večer večeramo zajedno. Moj život je zauvijek promijenjen i sada koračam ovim svijetom radujući se vječnosti u koju me On pozvao. Hoćeš li ga i ti pustiti u svoj život?

Mateja Stolnik

Crkva Isusa Krista

Ove godine imamo priliku obilježiti jedan izuzetan jubilej - 500 godina reformacije. Što je to reformacija i zašto bismo se nakon punih pet stoljeća danas trebali njome baviti? Reformacija je kršćanski pokret koji se u svom širem vidu događa od samih početaka novozavjetne Crkve, a svakako je aktualan i u naše vrijeme. Naprosto se Crkva zbog svoga uzvišenog poziva uvijek iznova mora preispitivati i vraćati na ideale svoga osnivača Isusa Krista. No, u svom nešto užem povijesnom smislu, reformacija se veže uz jedan poseban događaj koji je 31. listopada 1517. godine pokrenuo lavinu duhovnih, političkih i povijesnih promjena u Europi. Toga je dana Martin Luther, rimokatolički augustinski redovnik i profesor na Sveučilištu Wittenberg u Njemačkoj, hrabro objavio 95 teza kojima je upozorio na neprihvatljivo loše stanje u tadašnjoj Crkvi. Nažalost, njegova nada da bi se stanje tadašnje Crkve moglo reformirati brzo se razbila na žestokom otporu rimske crkvene vlasti koja nikako nije bila spremna na samopreispitivanje, nego je odgovorila isključenjem i progonstvom.

Važno je napomenuti kako Luther nije bio jedini koji

je ukazivao na procjep između čistoće Isusova naučavanja i zatečenog stanja Crkve, no njegovo povijesno pribijanje spomenutih teza na vrata Wittenberške crkve zapalilo je iskru pokreta koji se više nije mogao zaustaviti. Reformacija je ponajprije bila događaj masovnog duhovnog probuđenja. Istup samo jednog redovnika sigurno ne bi imao značajnijeg utjecaja da nije bio dio sve učestalijih poziva na promjenu prakse tadašnje Crkve koja je ujedno bila i apsolutna politlčka vlast.

No, ima i jedna posebna okolnost koja je bila ključna za rasplamsavanje pokreta, a to je izum tiskarskog stroja. Prevođenje Biblije na narodne jezike, za što su se zalagali reformatori, te njena sve veća dostupnost koja se ručnim prepisivanjem nikako nije mogla ostvariti, mnogima je omogućilo uvid u suštinu Kristova poziva, čime je vjera počela izlaziti iz područja nerazumljive religiozne mistike i zlouporabe od strane tadašnjeg svećenstva.

No, reformacija je potaknula silne promjene i u drugim sferama društvenoga života. Glazba, slikarstvo, književnost, kazalište, kao i umjetnost općenito, počeli su poprimati nove i slobodnije izražaje. U sferi filozofije javljaju se pravci koji oslobođeni crkvenih cenzura nude nova poimanja stvarnosti. Na razum se prestaje gledati kao na opasnost za vjeru, naprotiv, poticanjem na čitanje i razumijevanje Božje riječi sama vjera dobiva novu kvalitetu i postaje razumna, objašnjiva i praktična. Time je reformacija potaknula i ubrzani razvoj moderne znanosti jer egzaktna opažanja nije više bilo ni moguće ni potrebno poricati. A zbog promjene tih društvenih prilika javlja se onda i

potreba za obrazovanjem i sustavnim školstvom.

Izuzetne snažne posljedice ovaj je kršćanski pokret ostavio na političke prilike tadašnje Europe. Države u kojima je reformacija prevladala sve su više napredovale i u političkom i u gospodarskom pogledu. U njima su dolazile do izražaja ekonomske i poslovne inicijative koje su vodile razvoju novih tehnologija. Iako ne odmah i ne potpuno uravnoteženo, s vremenom se sve više počinju poboljšavati i socijalne prilike života uz sveopće prosvjetljenje širih društvenih slojeva. A kako se sve više odbacivao koncept dogmatske isključivosti, reformacija je postavila temelje moderne demokracije.

Uz osnovnu pretpostavku da su svi ljudi grešni, sve se više prepoznavala potreba da se nositeljima vlasti ograniči politička moć i uspostave mehanizmi kojima se vlasti mogu smjenjivati. Naročitu zaslugu za to su imale slobodne crkve koje su naglašavale pravo slobode savjesti i borile se za odvojenost crkve od države.

Sva širina društvenih i povijesnih promjena koje je potaknula reformacija bila bi nepotpuna bez spominjanja europske ekspanzije u udaljene dijelove svijeta. Iako taj proces nipošto nije imao samo pozitivne posljedice, on je Europi omogućio nekoliko stoljeća dominacije na svjetskoj pozornici.

Nadalje, ni nastanak i prosperitet Sjedinjenih Američkih Država bilo bi nemoguće razumjeti odvojeno od pokreta reformacije. Naime, mnogi kršćani koji su morali bježati pred progonstvom u svojim zemljama dali su važan doprinos u izgradnji nove snažne multikonfesionalne i multietničke države. U svemu tome, relativno je malo poznato koliko je reformacija bila prisutna i u našim krajevima te koliko je time postala i naša društvena povijesna baština, naročito u Istri, Slavoniji, Sjevernoj Hrvatskoj i Međimurju. Prva prevođenja Biblije na hrvatska narječja su osim duhovne koristi počela utirati put pismenosti i obrazovanju, a jedni od najpoznatijih političkih promicatelja reformacije u našim krajevima bili su plemići Zrinski i Frankopani.

Danas je u Hrvatskoj oko 200-tinjak crkvi i kršćanskih zajednica koje smisao i nadahnuće svog života nalaze neposredno u osobi i djelu Isusa Krista, svoj duhovni autoritet crpe jedino u Bibliji kao izvornoj Božjoj poruci, a u praksi svoga života teže biti vjerne uzoru prvih kršćana. U tom smislu, sve te crkve sebe doživljavaju crkvama reformacijske baštine.

Crkva Isusa Krista u Murskom Središću jedna je od njih. Ona želi biti duhovna obitelj svima koji su prihvatili Isusa Krista kao odgovor na svoja najdublja pitanja. U svojim ugodno uređenim prostorijama u ulici Kralja Zvonimira 22 zajednica želi potaknuti mnoge na život vječnih vrijednosti. Svake srijede u 19 sati, uz nenametljivo i ugodno zajedništvo, razumljivim, pristupačnim predavanjima razmatraju se zanimljive i poticajne Biblijske teme. Nedjeljom u 9 sati, u nešto svečanijoj atmosferi, molitvom, pjesmom i nadahnutim porukama slavimo radost i vrijednost Božje blizine. U nedjelju 22. listopada u 17 sati, održali smo svečani program kojim smo obilježili veliki jubilej reformacije. Njime smo htjeli današnjim ljudima približiti veličinu i važnost duhovnog probuđenja u 16. stoljeću jer je ono potaknulo razvoj mnogih pozitivnih društvenih procesa. Tko zna kojim bi putem nastavila srednjovjekovna povijest da nije bilo hrabrih kršćana koji su rekli svoje odlučno "ne" totalitarnoj vlasti tadašnje Crkve i svoje snažno „da" Božjoj riječi i Isusu Kristu.

Dan reformacije prilika je da ih se sjetimo i da nam ova velika obljetnica bude dodatan poticaj da razumijemo koliko je reformacija potrebna svakoj crkvi i svakom naraštaju.

Vlado Hoblaj

KONTAKT INFORMACIJE - Crkva Isusa Krista Mursko Središće

Kralja Zvonimira 22
40315 Mursko Središće

MOB: **092/217-4304**

MAIL: **vlado.hoblaj@gmail.com**

Kristova Crkva Zaprešić

Tijekom ljetnih mjeseci u Kristovoj crkvi Zaprešić boravio je Clay Scott Rushton iz Colorada i za to vrijeme provodio je program učenja engleskoga jezika „Let's start talking". Imali smo zadovoljstvo slušati ga kako propovijeda na nedjeljnim bogoslužjima, a zadnju nedjelju u kolovozu oprostili smo se od njega uz druženje s polaznicima, prijateljima i članovima zajednice. Želimo mu puno uspjeha u njegovim daljnjim planovima!

Nikola Tešić je u posjeti kod sina Ivice, snahe i unuka u Švicarskoj, a iskoristit će priliku da posjeti prijatelje zajednice u Švicarskoj i Njemačkoj.

Dječji vrtić Zvono

Raduje nas da je Dječji vrtić Zvono započeo s petom godinom rada. Ispratili smo predškolce u njihove školske klupe, a dočekali novu generaciju Zvončića. Ovu godinu započeli smo kao i svaku do sada, druženjem s djecom i roditeljima.

Početak pedagoške godine stresan je kako za djecu tako i za njihove roditelje, no važno je znati kako su promjene u ponašanju tijekom prilagodbe djeteta prolazna pojava i dobro je da roditelji budu upoznati s tim promjenama i pripremljeni na njih kako bi svome djetetu mogli pomoći u prilagodbi na novu životnu sredinu. Svakom je djetetu potrebno određeno vrijeme tijekom kojeg će se prilagoditi novoj sredini, upoznati odgajatelje i nove prijatelje. Veselimo se novoj godini rada!

NEDJELJA bogoslužje u 10:00 sati ***SRIJEDA proučavanje Biblije u 18:00 sati***

KONTAKT INFORMACIJE - Kristova Crkva Zaprešić
Kršćanski obiteljski centar

Klake 4
10290 Zaprešić

TEL: **01/3315-515** FAX: **01/3315-516**
MOB: **098/380-151**

WEB: **www.kristovacrkva.org**
MAIL: **info@kristovacrkva.org**

Kristova Crkva Karaburma - Beograd

U prethodnom razdoblju nastavili smo s našim susretima utorkom kada smo proučavali Jakovljevu poslanicu, Poslanicu Titu i Poslanicu Kološanima. Ova detaljnija proučavanja pomažu nam da dublje uđemo u biblijski tekst i da bolje razumijemo Pismo.

Tijekom kolovoza, Draško Đenović posjetio je brata Vladu Pšenka u Vukovaru. Ovaj je posjet za cilj imao izgrađivanje i jačanje zajedništva, kao i ohrabrenje. Iako se Kristova crkva Karaburma i Misijski centar Kristove Crkve Vukovar nalaze u dvije susjedne države, geografska blizina i Kristova ljubav čine ih povezanima.

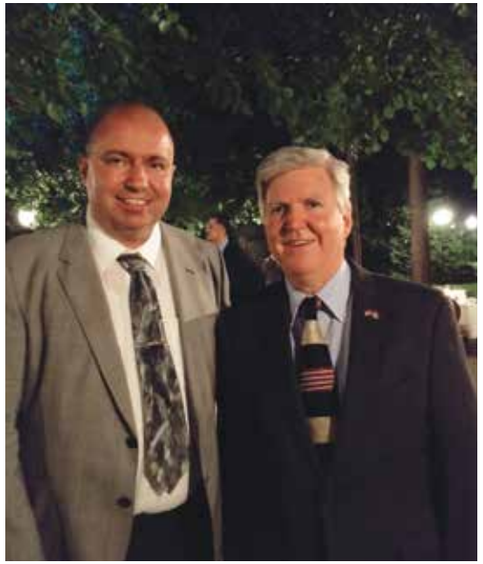
Kao i u proteklih nekoliko godina, Draško je i ove godine prisustvovao Ifftar večeri koju je priredio ambasador SAD-a u Srbiji, Kyle Scott. Bila je ovo prilika da se susretnu ne samo predstavnici tradicionalnih crkava i vjerskih zajednica, već i s dr. Miletom Radojevićem, direktorom Uprave za suradnju s crkvama i vjerskim zajednicama pri Ministarstvu pravde RS.

U šestom mjesecu Draško je bio pozvan na prijem koji je organizirao Nuncij u Srbiji, Luciano Suriani. Od predstavnika vjerskih zajednica, osim Draška kao predstavnika Kristove Crkve, bili su pozvani predstavnik Njemačke Evangeličke Crkve u Srbiji, Hans-Frieder Rabus i svećenik Anglikanske Crkve u Beogradu (koji je istovremeno zadužen i za Zagreb) i brojni drugi. Da ovakvi susreti nemaju samo protokolni značaj, vidi se jer je kao rezultat susreta na tom prijemu organizirana manja podjela Dječjih Biblija na hrvatskom jeziku za djecu čiji roditelji rade u vojsci, kao i podjela 1000 Biblija (preko EEM-a) u kopnenoj zoni sigurnosti na granici s Kosovom. Tom prigodom Goran Avramov, jedini kapelan katoličke vjeroispovijesti u VS, zahvalio se na poklonu koji je dobio nekoliko dana prije ovog susreta - Biblije u izdanju Kristovih crkava u RH.

Uz posredovanje Crkve na Karaburmi, Vijeće Kristovih crkava u RH dostavilo je 64 Biblije jedinoj Bratskoj Crkvi u Crnoj Gori.

Draško Đenović i katolički vojni kapelan Goran Avramov

Draško Đenović i ambasador Sad-a Kyle Scott

Povodom mjuzikla „Jadnici" koji je u sedmom mjesecu održan u Dvorani Lisinski, grupa vjernika iz Beograda posjetila je Zagreb. Tom smo prilikom posjetili i Kristovu Crkvu u Kušlanovoj u Zagrebu.

EEM je u rujnu tiskao dodatno izdanje srpskog izdanja Tinejdžerske Biblije na ćirilici i prvo srpsko izdanje Tinejdžerske Biblije na latinici. Od listopada prošle godine do sada (znači za nekih 12 mjeseci) podijeljeno je ukupno 25.000 Dječjih i 10.000 Tinejdžerskih Biblija. Ono što nas posebno raduje je što su u podjeli sudjelovali pravoslavni i katolički svećenici i vjeroučitelji, kao i vojni kapelani.

EEM je za potrebe djece slovačke nacionalnosti u Vojvodini tiskao 5.000 Dječjih Biblija na slovačkom jezikom kako bi se podijelile u školama povodom 500 godina reformacije.

U kolovozu je Draško propovijedao i imao posvećenje jedne bebe u Zajednici Roma "Svetlo" u Leskovcu, najvećoj romskoj kršćanskoj crkvi u Srbiji.

Ove smo godine naše mlade poslali i na biblijske kampove u Vrdniku. Sredinom kolovoza sudjelovali smo i na evangelizaciji pod šatorom u Sremskoj Mitrovici. Draško je govorio o povijesnim minijaturama koje pokazuju da biblijski kršćani nisu u Srijemu od jučer već da imaju povijesne korijene.

Idući ususret 150. godišnjici prvog kompletnog izdanja Daničić-Karadžić, EEM će ove jeseni tiskati

novi prijevod Svetoga pisma. Ovo će biti prvi prijevod kompletnog Svetog pisma na našem jeziku koji je napravljen s originalnih, biblijskih jezika. Jedan od prevoditelja Staroga zavjeta je i brat Žarko Đorđević čiji je prilog o molitvi bio objavljen u prošlom broju OL-a. Žarko dvaput mjesečno propovijeda u Kristovoj Crkvi Karaburma.

Do kraja ove godine očekujemo da budu tiskane još dvije nove knjige – „12 koraka za bliži odnos s Bogom" Dona Umphreya i „Djela apostolska" Abea Lincolna.

A u kolovozu je našu zajednicu posjetila obitelj Lazar iz Varaždina. Ovo je bila prilika da Lovro i Jakov Lazar posjete Beograd i Taru, a ujedno i da brat Jura Lazar posjeti zajednicu na Karaburmi. Krajem kolovoza počeli su razgovori o priključenju još jedne male neovisne crkve u Valjevu Kristovoj Crkvi.

Biblija na lancu

Na redovitom sastanku Vijeća Kristovih Crkava u RH, povjesničar, dr. Stanko Jambrek, održao je prigodno predavanje povodom 500. obljetnice reformacije. Govorio je o povijesnom kontekstu toga značajnog događaja te posljedicama reformacije na duhovnost, humanizam, ekonomiju, znanost i kulturu. Istaknuo je jednu zanimljivost za koju malo ljudi zna – Biblija na lancu. Naime, u srednjem vijeku teško se dolazilo do Biblije, a službeni nauk Rimokatoličke Crkve bio je da običan puk ne smije čitati Bibliju. Zato su Bibliju prikovali lancem za oltar ili propovjedaonicu da je netko ne bi ukrao ili da je slučajno netko ne bi odnio kući i čitao.

S druge strane, reformatori su tiskali velik broj Biblija kako bi i običan puk mogao čitati i živjeti Božju riječ. Tako su naši reformatori tiskali Novi zavjet (1562./63. godine) u nekoliko tisuća primjeraka. To je bilo vrijeme kada je Zagreb imao svega nekoliko tisuća stanovnika. Ako to prevedemo u današnje brojke, to je ekvivalent milijunskoj nakladi.

Dan policije

Krajem rujna, hrvatska policija proslavila je svoj dan. Prigodnim govorima čelnici policije istaknuli su važnost ove izuzetno važne službe za naše društvo. Bilo je riječi o dosadašnjem radu i uspjesima te o planovima za sljedeću godinu. Kao i svake godine, Ministarstvo unutarnjih poslova pozvalo je predstavnike vjerskih zajednica. Kristove Crkve u RH predstavljao je predstojnik Vijeća Kristovih Crkava, Mladen Dominić.

Priča za DJECU

Isus

Onaj koga moram slijediti

Bog želi da se okrenem od grijeha

Ivan Krstitelj je govorio o Isusu

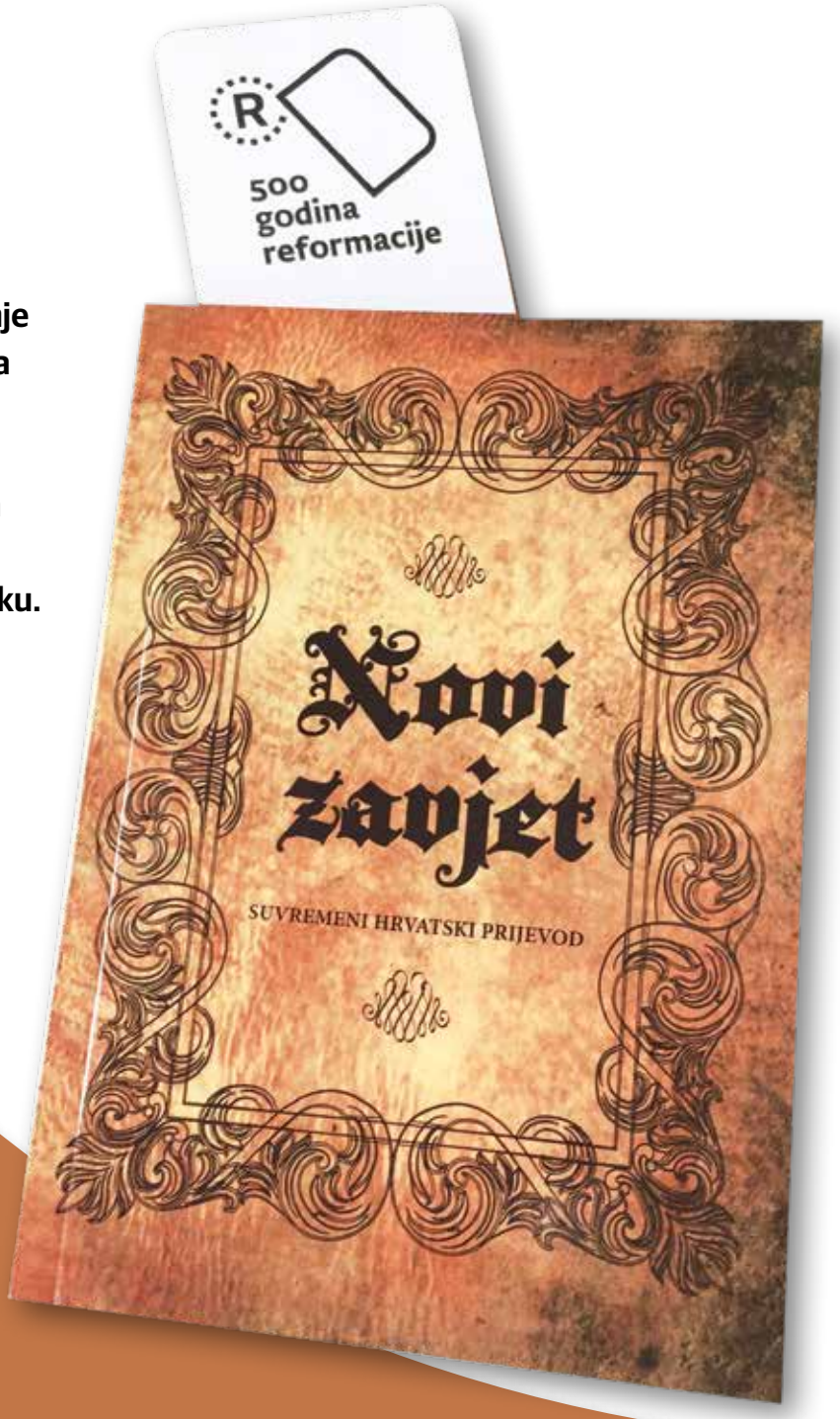
**"Ako tvrdimo da grijeha nemamo,
sami sebe varamo, i u nama nema istine.
Ako priznajemo svoje grijehe,
vjeran je on i pravedan: oprostit će nam grijehe
i očistiti nas od svake nepravednosti."**

1 Ivanova 1:8-9

Draga djeco ako želite ilustrirani Novi zavjet javite nam se na adresu uredništva!

Obiteljski list, (Kristova Crkva, Varaždin), Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin

Prigodno izdanje Novoga Zavjeta povodom 500. godišnjice reformacije, na suvremenom hrvatskom jeziku.

Ukoliko želite naručiti svoj primjerak, javite nam se na adresu uredništva:

Obiteljski list, (Kristova Crkva, Varaždin), **Vilka Novaka 48f, 42000 Varaždin** ili broj telefona **042/311-202.**